

DE SCHALMEI

No. 4

21e JAARGANG

APRIL 1950

Boodschap van Veedim aan alle leidsters

bij haar aftreden als Presidente

Leidsters,

Het liefst zou ik jullie voor 't laatst allemaal samen willen hebben en dan tot jullie mogen praten, zoals dat op onze oude leidsters-conferenties voor de oorlog geschiedde. Dat gaat niet meer, het aantal is te groot geworden en voor velen ben ik wellicht niet meer dan een klank of een naam, maar ook voor velen ben ik meer geweest en zij voor mij, dat weten we van elkander zonder hovaardig te zijn. Voor 't laatst mag ik jullie in mijn functie van Presidente in ons Leidstersblad toespreken en ineens vind ik nog zoveel belangrijks, dat ik jullie te zeggen heb net als een moeder, die straks achterblijft in een leeg huis; en ze moet een keuze doen in het laatste, wat ze mee wil geven.

En dat moet blijvende waarde hebben en niet aan tijd of plaats gebonden zijn. Vrijwillig geven jullie, wij allen, onze tijd, onze werkkraft, onze liefde aan de jeugd, die tot ons komt. Wij willen hen helpen en dienen. Waarmede helpen wij hen het meest?

Door te weten, wat zij van ons verlangen en dan haal ik hier het woord van Pasteur aan: „De Jeugd heeft in de eerste plaats behoefte aan levende voorbeelden”. De jeugd, waar wij het meest mee te maken hebben, heeft de leeftijd, dat zij de daad prefereert boven het woord, en hoort ze het woord, dat door degene, die het uitspreekt niet gedekt wordt door haar persoonlijk leven, dan heeft dat woord op dat ogenblik de waarde verloren, soms voor hele, hele lange tijd.

Laten we toch goed beseffen, dat een daad, die niet goed genoemd kan worden tegenover het kind een misdaad kan betekenen, omdat het hun vertrouwen in jou en door jou het vertrouwen in de hun omringende wereld ontnemt. Ik heb altijd de V van Veedim als voor Vertrouwen staand aangezien, vertrouwen, dat ik van de leidsters kreeg, toen ik temidden van hen geïnstalleerd werd.

Ik koos het als hoofdthema voor mijn afscheid, zo ook in mijn woord tot jullie: „Wat is erger dan vertrouwen van kinderen te beschamen?”

En toch doen we dat door gedane beloften niet na te komen, door dikwijls niet genoeg doordrongen te zijn van de morele verantwoordelijkheid, die we met 't aanvaarden van onze taak als leidster op ons namen.

Kan zij leidster genoemd worden, die de kinderen met wie ze speelde, die ze wet en belofte bijbracht, die van hen afhankelijkheid ondervond, plotseling in de kou laat staan om het een of andere persoonlijke wisse-wasje of omdat ze niet tijdig naar een opvolgster uitkeek? De kinderen hebben vertrouwen in ons: hebben wij het altijd genoeg in de kinderen?

Ze kunnen veel meer dan we denken. Durf fouten en stukken te riskeren; wat je aan verantwoordelijkheidsgevoel wint staat hier ruimschoots tegenover.

Pas het rondesysteem goed toe. Neem hun niet te veel uit handen. Bied hun zoveel mogelijk de gelegenheid actief te zijn, zowel in handelen als in denken. Zie enkel toe, dat de taak, die ze op zich namen naar hun beste weten volbracht wordt. Dit alles geeft hun vertrouwen in zichzelf. Bovenal zeur niet en lach met hen. Niet met een uitbundige lach van het ogenblik, maar met een vrolijkheid, die uit je eigen innerlijk voortkomt. Humor is niet allen gegeven, maar oprechte gezonde vreugde in 't leven kunnen we onderdrukken of ontwikkelen.

De waarde van het leven wordt niet bepaald door de opgewonden jubel van een enkele avond of de hoge stemming van een ogenblik, maar door de toewijding en de opgewektheid, waarmede wij doen het gewone, dagelijks terugkerende. Met mijn zestig jaren, die twee oorlogen en revoluties zagen, zeg ik jullie toch: „Het Leven is mooi!”

Heb er vertrouwen in en je zult de vreugde vinden en ze anderen kunnen geven.

Ik dank jullie voor wat jullie mij gaven. God zegen jullie allen!

VEEDIM

De Jaarvergadering in Heemstede

1 April 1950

In de lange rij van jaarvergaderingen, die het Gilde sinds zijn oprichting in 1916 heeft gehad, zijn er een aantal die we ons beter herinneren dan de rest: de jaarvergadering in 1933 toen we ophielden „Het Nederlands Meisjes-Gilde” te zijn en omgedoopt werden tot „Het Nederlandse Padvinders Gilde”; de vergadering in 1935 toen we onze 8-puntige wet en ons ster-insigne veranderden in de 10-delige internationale wet en 't klaverbladspeldje; de eerste jaarvergadering na de bevrijding, toen we in zee gingen met de door de jaarvergadering goedgekeurde nieuwe Spelregels....

Zo zal de jaarvergadering 1950 in onze Gilde-herinnering 'n heel bijzondere blijven, omdat we op die 1e April in Heemstede officieel afscheid namen van Veedim, die aftrad als Presidente na twintig jaren van trouwe en toegewijde dienst aan ons Gilde. Geen wonder dat dat afscheid het belangrijkste deel van de vergadering was en dat daaraan het leeuwendeel van tijd en aandacht door allen werd gewijd!

Maar 't leven gaat verder, altijd en overal, en zo was het dat we op diezelfde dag aan onze nieuwe Presidente, Mevrouw H. van Nispen-van Wely, beter bekend in het Gilde als „Awanda”, een heel hartelijk welkom toe riepen, evenals aan onze twee nieuwe vice-voorzitsters, Mevr. H. Brandt-Groeneveld, bij alle voor-oorlogse Gilde-leden bekend als „Jot van de Trekkende vlag”, en Mevr. J. F. Schouwenaar-Franssen uit R'dam, die uit de „buitenwereld” deze sprong in het Gilde waagt! Van harte hopen wij allen dat zij geen van drieën spijt zullen hebben van hun besluit en ik geloof dat ik uit naam van het hele Gilde spreek, als ik hier zeg dat wij allen ons uiterste best zullen doen om met hen samen verder te werken voor een goed en verantwoord Gilde.

Wat er verder op de jaarvergadering werd besproken en besloten? De meesten van ons zullen dit van haar vertegenwoordigsters ter jaarvergadering hebben gehoord. Na de gewone, ditmaal zeer verkorte, routine van het uitbrengen van de verschillende verslagen — die van alle Hoofdkwartiers-commissies werden niet voorgelezen, maar als stencil uitgereikt — kwamen enkele agenda-punten aan de orde. Eerst een aantal wijzigingen in

de Statuten en 't Huishoudelijk Reglement, die niet veel bespreking vergden en zonder meer werden aangenomen. Dan het punt: zal het nieuwe internationale Klaverbladspeldje, dat door enkele landen als installatie-teken is aangenomen, ook bij ons installatie-speldje worden of alleen worden gedragen als „extra” speldje en insigne in „burger”? Hierover werd gestemd en met een zeer kleine meerderheid werd het voorlopig nog niet als installatie-teken aangenomen. Hierna kwam de verkiezing van de nieuwe H.B.-leden aan de orde, waarvan men hierboven de resultaten heeft gelezen. Met nadruk verklaarde het H.B. dat bij volgende verkiezingen de vacatures veel eerder officieel bekend zullen worden gemaakt, zodat de leidsters kandidaten zullen kunnen zoeken vóórdat het H.B. zijn kandidaat heeft gesteld. Na dit agenda-punt gaf Veedim de voorzittershamer over aan Awanda, die de vergadering na een korte rondvraag sloot.

Aan de gezellige lunch, die hierop volgde, zongen we Veedim samen een prachtig lied toe en in een A.B.C. vol verrassingen hoorden wij nog over allerlei voorvallen uit de 20 jaren van Veedim's Gilde-beleid. Dit was de grappige inleiding voor het officiële afscheid dat na de lunch op het programma stond. Dat was dan het grote ogenblik, waarop Veedim allereerst hoorde dat het H.M. de Koningin behaagd had haar te benoemen tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau. De Staatssecretaris van Onderwijs, mr. Cals speldde Veedim de versierselen op, die zij met oprechte vreugde ontving. Een mooi bloemstuk van onze Koninklijke Beschermvrouwe werd daarna binnengebracht en Veedim werd benoemd tot Ere-Presidente van 't N.P.G., waardoor meteen dit afscheid een heel ander karakter kreeg: als Ere-Presidente zullen wij Veedim nog vaak in ons midden hebben en wij zullen kunnen profiteren van haar ervaring en goede raad!

Hierna sprak Veedim haar afscheidsrede uit, waarnaar door allen met grote aandacht geluisterd werd en waarin zij ons nog eenmaal voor de geest riep tal van gebeurtenissen die belangrijk waren geweest in en voor ons Gilde in die 20 jaren en zij legde grote nadruk op de waarde van het ver-

Aan alle Leidsters

Bij mijn aanvaarding van het presidium van het Nederlandse Padvinders Gilde, wil ik mij graag met een enkel woord tot alle Leidsters van ons Gilde wenden. Wij zullen nu samen het mooie „Spel van van Verkennen” verder gaan leiden; van ons hangt dus voor een groot deel af, of dit nog altijd belangrijke spel de Nederlandse vrouwelijke jeugd voldoende zal bereiken en zal blijven boeien. Dit legt ons allen een grote verantwoordelijkheid op de schouders. In de wereld waarin wij leven roept men om „bezielde” jonge mensen. Welnu, als het ons gelukt het Spel van Verkennen met de kinderen goed te spelen, dat wil voor mij zeggen met zijn geestelijke en zijn technische waarden, dan zullen wij aan de roepstem van de Maatschappij gehoor kunnen geven. Dan mogen wij zeggen dat wij meehelpen, naast de opvoeding in het gezin en op school, aan de vorming van deze jongeren. Het is dus een taak van de eerste orde! Waarvoor het waard is ons opofferingen te getroosten. Want opofferingen zal het van U en mij vragen. Maar het zal ons ook veel geven. Het zal ons eigen leven verrijken en onze eigen vorming ten goede komen. Leidster zijn — en daarmee bedoel ik nu elke functie als „Leidster”, van assistent Leidster tot H.B. lid — is een persoonlijke kans die God ons geeft om met de ons geschonken talenten vruchtbaar te werken op het door ons zelf gekozen arbeidsveld: „de Padvinderij”. Laten wij hopen tot zegen van onze gehele samenleving.

AWANDA

trouwen in ons werk, in elkaar en in het leven. Op velerlei wijze gaven daarna Gildenaren uitdrukking aan haar dankbaarheid voor het vele dat Veedim voor ons gedaan heeft. De twee cadeaux van het hele Gilde: het mooie album van alle districten, dat werkelijk heel bijzonder is geworden, en de „enveloppe” met het Veedim-Fonds, dat een reisfonds zal zijn voor Veedim's geliefd Buitenzorg, openden de rij van geschenken, die haar gegeven werden. Een alleraardigste opvoering van de Haarlemse P.V.'s en kabouters, waarbij door een viertal leidsters fantastisch goed gezongen werd, was het eind van dit programma-deel.

Tenslotte had ieder op de receptie de gelegenheid Veedim nog persoonlijk de hand te drukken en te spreken en tevens kennis te maken met Awanda, en toen ging langzamerhand ieder weer naar huis.

Een woord van hulde en heel hartelijke dank aan de afdelingen Haarlem en Heem-

stede, die ons zo ongelooflijk gul en goed ontvingen en alles zo tot in de puntjes verzorgd hadden, is hier zeker op zijn plaats. Hun beroemde „band” kwam Veedim tot slot nog een prachtige serenade brengen en daarna was er nog een diner met een 50-tal van de naaste medewerksters, waar heel wat herinneringen, grappig en ernstig werden opgehaald, waar we ongestoord „gek” konden doen, maar toch door alles heen voelden dat hier een tijdperk werd afgesloten, waarin we veel lief en leed met elkander hadden beleefd, waarin hard was gewerkt en waarin dingen waren bereikt en ook wel eens niet bereikt, waarin we veel hadden mogen ontvangen waarvoor we dankbaar waren. Dankbaar gingen we uiteen, ons bewust dat er op ons allen een grote verantwoordelijkheid rust, verder te werken om „het eens ontstoken vuur brandend te houden”.

R. B. de J.

BERICHTEN BINNENLAND

Benoemingen en ontslagnamen.

Benoemd als A.D.C. voor West Vlaanderen: Mevr. A. J. Timmer-Stots, 't Witte Huis, Cadzand; als D.C. van district II Groningen: Mevr. W. N. Maillette de Buy Wenniger-te Winkel, C 124, Annen (Dr.); als S.K.L. voor district VIII Zuid-Holland Zuid: Mevr. G. J. van Konijnenburg-Hameeteman, Steenenstraat 14, Oud Beyerland; als SKL voor Haarlem en Heemstede: Mej. A. de Vries, Korte Parkweg 4, Bloemendaal; als SKL voor de Zaanstreek: Mej. M. Allan, Raadhuisstraat 29a, Koog a/d Zaan.

Bedankt als D.C. van district IV Zuid-Holland Noord: Mevr. J. A. Terlaak-Staal te Scheveningen; als D.C. van district I Noord-Brabant: Mevr. A. J. Six-de Vos, Parklaan 38, Eindhoven; als G.S. van het Gooi: Mevr. L. Pekelharing-Haverman te Bussum.

Stichting „Het vierde Prinsenkinder”.

De data van de kampen voor valide en invalide kinderen zijn thans bekend. Ze worden alle in Juli en Augustus gehouden. Leidsters, die mee willen helpen, kunnen nadere inlichtingen verkrijgen aan het Hoofdkwartier. De kampen worden gehouden te Norg, Ybendorp, Mantinge, Mill, Westkapelle, Heythuizen, Montfort en Marchin (België). Geeft U spoedig op.

Weekends op Buitenzorg.

Weet je dat je er vroeg bij moet zijn als je plannen maakt om naar Buitenzorg te gaan met je vendel, je rondleidsters of met je groep? In Juni en Juli zijn er nog maar enkele weekends vrij, in Mei zijn alle weekends bezet (ook de beide Pinksterdagen) en van half Juli tot eind Augustus is het huis geregeld helemaal vol. Voor de grote vakantie kunnen wij dus niets meer aannemen. Bespreek daarom vroegtijdig.

Hulp op Buitenzorg.

Voor de grote vakantie kreeg ik spontaan vele aanmeldingen, zoveel, dat ik niet eens iedereen kan plaatsen. Er wordt nu een rooster opgemaakt en iedereen kan spoedig bericht verwachten, of en wanneer zij geplaatst is. Niet iedereen stuurde echter een aanbeveling van leidster of H.L. mee, deze is echter wel gewenst. In de maand Mei zouden wij ook goed een volontair kunnen gebruiken. Is er nog een pionier of leidster, die zich daarvoor beschikbaar kan stellen?

Viering Bevrijdingsdag.

Er bestaat grote kans, dat dit jaar kantoren en bedrijven hun personeel om 13 uur vrijaf zullen geven. De gezamenlijke jeugdorganisaties hebben besloten er met alle kracht aan mee te werken, dat deze dag op een waardige en stijlvolle wijze wordt gevierd. In alle plaatsen zal de mogelijkheid van een gezamenlijke viering door alle jeugdorganisaties bestaan. De Ned. Jeugd-gemeenschap heeft zich tot de Gemeentebesturen gewend met het verzoek plaatselijke initiatieven te willen steunen. Het Hoofdkwartier heeft aan de D.C.'s een rondschriften gezonden met meer gegevens omtrent een mogelijke viering van deze dag.

Leidsters, leest dit!

Het boekje van de vakinsignes moet worden herzien. Wij zouden het zeer op prijs stellen als de leidsters hierbij haar medewerking wilden verlenen, door eventuele op- en aanmerkingen over de insignes vóór 1 Mei a.s. in te zenden aan de Secretaresse van de Padvindsters-Commissie, Mevr. E. Oosthoek-Robyns, Fred. Hendrikstraat 78, Utrecht.

Voor Waterleidsters.

Op 14, 15, 16, 17 en 18 Juli wordt te Botshol een waterkamp gehouden voor waterleidsters ter verkrijging van de waterkampeervolmacht A (= waterkamp in schuur). Men wordt des avonds 13 Juli te Botshol verwacht en vertrekt des avonds 18 Juli. Degneemsters moeten in bezit zijn van een volmacht voor waterpadvindstersleidster en tenminste 20 jaar oud zijn.

De kosten bedragen f 16,—. Men kan zich reeds nu opgeven bij: Mevr. N. J. Vooren-Sybrands, Zuiddijk 99, Zaandam.

Tenten.

Er komen nieuwe tenten in de Gildewinckel! De kampeercommissie heeft nu de werktekeningen ervoor geleverd en als de tentenmaker ze nu maakt, zoals wij hebben gevraagd, moeten ze goed zijn. De stof is nog altijd niet voor-oorlogs, maar dat kan ook niet. De modellen zijn wel voor-oorlogs: royaal en met flinke overslagen en luifels en brede daken, betere stokken en dikkere pennen, goed versterkt met band, en met betere lijnen, die niet zo abnormaal rekken en krimpen. We hopen dus dat alle fouten er uit zijn. Ze zijn wel duurder dan verleden jaar, gedeeltelijk door de hogere prijs van de materialen, gedeeltelijk door de luxueusere uitvoering, maar je kunt ook beter meer betalen en jarenlang plezier van je tent hebben, dan dat hij iets goedkoper was en niet voldoet om allerlei redenen. Het is wel zaak om snel te bestellen, wil men verzekerd zijn van tijdige aflevering en van de laagst-mogelijke prijs. Vraag daarom vandaag nog prijsopgaaf aan de Gildewinckel. Er zijn 3 standaard maten: 400 x 210, 300 x 210, 200 x 200, zowel dubbel- als enkeldaks. De prijs verschilt niet veel, omdat enkeldaks zwaarder materiaal moet zijn. Echter zijn afwijkende maten ook mogelijk. Men vrage dan afzonderlijk prijsopgaaf. Maar: Doe het nu!

Het Gouden Klaverblad Insigne.

Op 12 Februari behaalden de volgende leidsters het Gouden Klaverblad Insigne: Z. Baggerma, Vianen; G. Bel, Naarden; A. J. Beyerman, Enschedé; F. Boerman, Dieren; J. Bouwhuis-Beekes, Oldenzaal; B. v. Ek—Bronkhorst, Amsterdam; G. Buys-v. Hilten, Amstelveen; B. Doeleman, Dreischor; M. Hulsman-Toepoel, Heemstede; D. de Jong, Den Haag; L. Koopman, Wageningen; J. Lammerik, Enschedé; J. v. Lankeren, Jutphaas; L. Menko, Amsterdam; S. v. d. Schaaf, Groningen; M. Schutte, A'dam; G. Sikkes, Groningen; C. Storm-Roodenburg, Enschedé; H. Verlaan, Amsterdam; J. Vooren—Sybrands, Zaandam; P. v. IJsseldijk, Rotterdam en M. de Wit-v. d. Stadt, Zaandam.

Leidsters, die zich willen opgeven voor het Gouden Klaverblad proefjaar 1950, moeten dit omgaand doen aan het Hoofdkwartier, via haar eigen D.C.

Het Hoofdbestuur van het N.P.G. zoekt

TRAINSTERS

VOOR KABOUTERS-, PADVINDSTER-
EN PIONIERSWERK.

Sollicitanten moeten minstens 21 jaar zijn, een goede gezondheid bezitten, reeds een beroepsopleiding voltooid hebben, ruime belangstelling hebben voor onderwerpen buiten het eigenlijke terrein der P.V.

Datum van indiensttreding 1 September 1950. Sollicitaties met vermelding van levensloop, opleiding, P.V.-ervaring en liefhebberijen te richten aan de Trainingscommissie van het N.P.G. t.a.v. Mej. L. de Weerd, Herengracht 91, A'dam.

De H.L. en D.C.-conferentie

Op het week-end van 20 en 21 Mei, dus het week-end vóór Pinksteren, zal er op Buitenzorg een

Landelijke H.L.-conferentie

worden gehouden, waarop wij *alle H.L.'s van Nederland* verwachten, en waarop ook alle D.C.'s van harte welkom zijn. Dit zal de eerste keer zijn na de bevrijding dat wij met de H.L.'s en D.C.'s uit het hele land voor een conferentie bijeen zullen zijn, want tot nog toe hadden wij slechts één keer een dergelijke bijeenkomst in Soesterberg, maar die was toen uitsluitend voor het bespreken van de nieuwe Spelregels. Nu wordt het iets héél anders en wij hopen van harte dat, met aller medewerking, deze samenkomst voor ons allen en dus ook voor het hele Gilde, een bron van vreugde en inspiratie zal zijn en de gelegenheid om een antwoord op vele vragen te krijgen. Hoe prettig en goed en nodig de Gewestelijke en Regionale bijeenkomsten ook zijn, nu zullen we contact hebben met het hele land, en dan voor 't eerst in ons eigen Buitenzorg, vergeef dat niet! Dus H.L.'s en D.C.'s: zet alles op alles om op 20 en 21 Mei naar Buitenzorg te komen, laat deze gelegenheid niet voorbijgaan om mee te helpen

de koers van het N. P. G.

te bepalen en te profiteren van de ervaring van al die verschillende „schippers“, die hun groepsschip door de woelige baren loodsen, die groepsschepen die hun eigen wel en wee en avonturen hebben, maar die toch allen behoren tot de grote Gilde-vloot!

Wat het programma zal zijn? Van alles! Bespreken van H.L.-problemen; praktische raad op allerlei gebied; nieuwe spelen, liedjes, dansen, spreken; uitwisseling van gedachten; een lezing — we hopen van Professor Brugmans! — een kampvuur, een morgenwijding.... te veel om op te noemen, als je bedenkt dat je moet proberen om óók nog 250 mensen te spreken en te leren kennen!! Ja, want we verwachten grote drommen mensen, maar we gaan *niet* boven 250! Dat vinden we al een voldoende grote „horde“! Dus.... geef je *direct en volgens de regels der kunst op*, zodra je de circulaire ontvangt. Na de 250ste aanmelding sluiten we en beginnen de reserve-lijst!

Of Buitenzorg ons wel allemaal kan bergen? Nee, dat zal niet gaan, maar 't is dan bijna Juni en voor velen zal het een vreugde zijn hun eerste kamp-nacht van het jaar in Baarn te genieten!

Of het duur zal zijn? Nee, we zullen de prijs zo laag mogelijk houden, dat zul je uit de circulaire zien. Maar in elk geval *is dit* iets, dat uit de Groepskas kan worden betaald, want dit is nuttig en nodig en.... fijn voor *iedere* groep en *iedere* H.L.!

Tot in Buitenzorg dus op 20 Mei, met stralend weer en stralende gezichten, net als verleden jaar op 25 Juni, weet je nog wel? R. B. de J.

„DE POW-WOW“

Waarom is „de pow-wow“ toch zo'n schrikbeeld voor veel leidsters? Altijd weer opnieuw wordt er gevraagd naar richtlijnen voor dat geheimzinnige programma-onderdeel en zelden blijken ze bevredigend te zijn. Ik geloof, dat het komt doordat men dit onderwerp als te gecompliceerd, te geheimzinnig opvat. Want wat is het eigenlijk anders dan gewoon *samen praten*? Het woord zelf schijnt Afrikaans te zijn en zoveel te betekenen als „vergadering van de hele stam, waarin iedereen mee mag praten“. In Engeland gebruiken ze het in de Padvinderij alleen maar voor de kabouters en ze kijken je iet of wat verbaasd aan als je dit „kinderachtige“ woord bij je padvindsters gebruikt. Maar ja: „What's in a name?“, het vreemde woord is nu eenmaal bij ons ingeburgerd geraakt en in elk geval weten we dat er van ons leidsters verwacht wordt dat het geregeld een onderdeel van ons programma is.

Wanneer men aan verschillende leidsters vraagt wat zij er onder verstaan, zal men waarschijnlijk zeer verschillende antwoorden krijgen! De een zal zeggen: „het is een aantal vragen aan de rondes geven om met elkaar te bespreken en dan samen komen om de resultaten te horen“. Een ander zal antwoorden: „je moet als leidster een soort preek of toespraak houden en de kinderen dan vragen wat ze er van vinden — maar de mijne zwijgen dan in alle talen“, voegt ze er misschien misnoedig aan toe. Een derde zegt misschien: „gunst, ik heb altijd gedacht dat je een verhaal moest vertellen — maar dat kan ik niet, ik lees dus maar wat voor, maar ik heb „Een ogenblik van rust“ nu uit en ik wacht op het volgende boekje!“. . . .

Ja, daar zit je dan en je weet het nog niet: hoe kun je 't dan ook in vredesnaam doen met je vendel? Ik kom weer terug bij mijn uitgangspunt: de pow-wow is: *samen praten*. Ja, maar werkelijk *samen*, dus niet dat er steeds één en dezelfde aan het woord is en verder *praten*, dus niet door elkaar schreeuwen, maar naar elkaar luisteren, elkaar trachten te begrijpen, elkaar antwoorden en je eigen gedachten trachten uit te drukken. Uit de nadruk op het woord *praten*, volgt meteen dat het geen kwekken is over onzin-dingen, maar praten, spreken over dingen die de moeite waard zijn, al hoeven ze lang niet altijd ernstig of zelfs plechtig te wezen! Samen praten is een vorm van gemeenschap-beleven, niet zo goed als samen zingen, spelen, werken, wandelen en eten. Een gezin, een klas, een werkploeg, en ook een vendel dat *samen praten* kan, is een echte gemeenschap en bergt daarom geluk in zich voor de mens, de jonge zowel als de oudere, die op gemeenschap is ingesteld, althans gedeeltelijk. Het samen kunnen praten is van uiterst groot belang, zowel voor *ieder individu afzonderlijk*, als voor de *kleine gemeenschap* en voor de *ganse maatschappij*. Om die drie redenen is de pow-wow al belangrijk als programma-onderdeel in ons vendelwerk. Nog belangrijker wordt dit programma-onderdeel, deze gewoonte, traditie zou ik haast zeggen, wanneer we dóór de pow-wow de kinderen helpen om dingen te „ontdekken“, waarheden te vinden en nieuwe horizons te zien opengaan. Het is nu eenmaal zo bij ieder mens en bij iedere generatie, dat zij de waarheden steeds weer zelf moeten ontdekken als waarheden, willen zij ze werkelijk kunnen aannemen. Daarom behoort de pow-wow iets werkelijk *actiefs* te zijn, iets waar de kinderen mee bezig zijn en niet iets dat ze maar over zich heen laten gaan.

Hoe gaan we nu die pow-wow tot een traditie, een gewoonte maken in ons vendel? Wel, allereerst natuurlijk door er geregeld een te hebben. Ik weet bij ervaring dat er niets zo gauw in de knel raakt in een overvol programma als juist de pow-wow: soms om-

dat we er tegenop zien en 'm, als 't al wat laat geworden is, graag laten uitvallen, maar ook vaak omdat je nu eenmaal voor een pow-wow *rust nodig* hebt, je kunt 'm niet zo nog eventjes op de valreep houden. Dan is er dus een *goed uitgerekend programma* nodig, met afwisselende en levendige activiteiten, zodat iedereen 't prettig vindt om tegen het eind samen in de kring te schuiven voor een rustige pow-wow.

Maar voordat je de pow-wow gaat houden, is er *voorbereiding* nodig geweest. Ten eerste op de *ere-raad*, waar je met je R.L.'s hebt gesproken over de pow-wow, zodat ze er zin in krijgen en klaar staan om je te helpen. Want, vooral als 't nog geen vanzelfsprekend iets in je vendel is geworden, zul je de hulp van je A.L. en je R.L.'s zéér nodig hebben om de kinderen op te vangen (en soms je zelf erbij!) en er iets goeds en vooral iets échts van te maken. Verder zul je dan samen overleggen wat *het onderwerp* van de pow-wow zal zijn. Daarna komt dan de *persoonlijke voorbereiding*: je zult, als er een onderwerp besproken zal worden, dat onderwerp eerst zelf goed moeten overdenken, je daarbij afvragend, aan de p.v.'s denken: „Wat zal Elly hiervan vinden?“, „Hoe zal Ans in haar omstandigheden hier tegenover staan?“, „Zou Wies' vader hiertegen bezwaar maken?“ enz. Dit lijkt zwaar op de hand, maar 't is het toch niet, want het zal je helpen om voorbereid te zijn op de dingen die komen kunnen. Stel dat je de rondes wilt laten praten over „Gehoorzamen“, en je wilt ze er eerst in ronde-verband over laten praten, om te proberen ze *zelf hierover iets te laten ontdekken*. Je begint dan een paar eenvoudige vragen op te stellen, b.v. „Waarom vinden we gehoorzamen moeilijk?“ en „Wanneer is gehoorzamen niet moeilijk?“ De eerste vraag is min of meer theoretisch, de tweede meer praktisch, vooral als je ook om voorbeelden uit 't dagelijks leven, het vendel, de geschiedenis enz. vraagt. *Beantwoord die vragen eerst zelf en schrijf de antwoorden in logische volgorde op 'n papiertje*. Kies dan tenslotte nog een paar bijpassende liedjes of 'n kort voorleesstukje en waag je aan je eerste pow-wow.

Er zijn dan nog een aantal dingen die je misschien kunnen helpen.

1. Geef *niet te veel* vragen en *nét* genoeg tijd: hebben ze te weinig tijd, dan voelen ze zich onbevredigd; is er te lang tijd, dan dwalen ze af en worden rumoerig. Loop 's even langs de rondes terwijl ze bezig zijn, dan weet je met één opgestoken oor al wanneer je moet ophouden.

2. Zeg de R.L.'s van te voren dat ze *rapport* uit moeten brengen of laten brengen van wat hun ronde vindt en leer ze om die in logische volgorde in enkele punten op te schrijven.

3. Geef bij jongere padvindsters alle 4 de rondes *dezelfde vragen*, maar bij oudere en ervarener padvindsters *twee aan twee*, dat maakt de discussie levendiger.

4. Ga bij de bespreking *puntsgewijs te werk*: laat eerst iedere ronde zeggen wat ze over vraag 1 hadden. *Niet* herhalen wat 't zelfde was. Steeds bij een andere ronde beginnen, want de eerste heeft natuurlijk altijd 't leeuwenaandeel.

5. *Schrijf zelf op je papiertje punten* bij die naar voren komen en waaraan je niet had gedacht.

6. Als ze belangrijke dingen, die jij op je papiertje hebt, vergeten, lees die dan niet voor maar probeer ze *uit te lokken* door vragen te stellen.

7. Boven alles: *resumeer* aan 't eind: „We zijn het er dus met elkaar over eens dat ten eerste... ten tweede... enz. Dit is *enorm belangrijk*, want anders kan 't gauw „gedaas in de ruimte“ worden!“

8. Zorg dat je *niet afdwaalt*: dat wil niet zeggen dat je niet op een zij-spoor dat allen blijkbaar bijzonder interesseert zou kunnen doorgaan, maar dan zeg je dat en houd je dan aan dat spoor!

9. Kies je *onderwerp* naar iets levends, actueels:

iets dat net gebeurd is of gaat gebeuren, 'n voorval in 't vendel, Gilde, N.J.C., de school, de Kerk, de wereld....

10. Probeer iedereen tot z'n recht te doen komen, door verscheidenheid van onderwerpen, door directe vragen.

11. Vang ijselijke stiltes in 't begin op door vragen te stellen, mogelijk heel domme, maar die spontane reacties uitlokken. Jongere padvindsters vooral vinden het heerlijk om zo mee te praten.

12. Oefen je om moeilijke situaties op te vangen: het plotselinge gelach om 'n goedbedoeld gezegde van 'n kind, kan soms héél pijnlijk voor haar zijn. Lach mee, demp 't dan 'n beetje en zeg zoiets van: „'t klinkt misschien gek, maar 't is nog zo gek niet, want....”

13. Houd 't geheel opgewekt, gezellig en rekt 't niet te lang: 15 à 20 minuten is 't maximum. Opgewekt betekent natuurlijk niet dat je niet ernstig kunt zijn op z'n tijd, dat gaat heel best samen!

14. Zorg voor een goede entourage, dat is ook zeker belangrijk. Een mooie plek buiten, gezellig in een kring of op 'n heuvelrandje of zo. Een opgeruimde clubhuis-kamer, rond de kachel of rond een kist met 'n gezellig kleedje en 'n mooie pot bloemen of i.d. Zelfs in 't meest prozaïsche schoollokaal is 'n gezellige hoek te maken! Doe 't ook liefst op dezelfde plaats binnen, de pow-wow-hoek.

15. En tenslotte: zorg voor variatie! Werk vooral niet altijd met die praatkring-vragen, dat wordt vervelend.

Ik zei al in 't begin dat de pow-wow allerlei aspecten heeft. 't Kan ook een gezellige bespreking zijn van een groot spel, een praten samen over de lentedekens die ieder die week gezien heeft, het bepraten van een „Zoekt schoonheid-dagboek”, dat iedereen die week heeft bijgehouden, een verslag samen over hoe 't die week is gegaan met „de wet van de maand” (een wetsartikel dat voor 'n maand of 'n week speciaal wordt betracht). 't Kan zijn 't voorlezen van 'n mooi boek met korte hoofdstukken, waarbij b.v. iedere week 1 ronde vertelt wat er de vorige week werd voorgelezen, m.h.o. op de padvindsters die „er niet bij waren”. Je kunt 't gelezene samen bespreken. Er zijn duizend mogelijkheden! Ik heb eens op 'n Dierenbeschermings-tentoonstelling grote posters gezien met: „Praat met Uw dieren”, maar ik zou willen zeggen: „Praat met Uw padvindsters”!!!

Vertel ze van wat jezelf beweegt, deel met ze wat het leven je schenkt, zorg dat je samen een levende gemeenschap wordt, ook door de pow-wow. Het zijn die goede ogenblikken waarheen de dankbare herinnering en het soms terug-verlangen van vele padvindsters uitgaat, het zijn ook de momenten waarop voor velen ramen en deuren worden geopend. Waag je eraan leidster, het zal je een vreugde worden.

HOPVROUW RITA

„de schalmei”

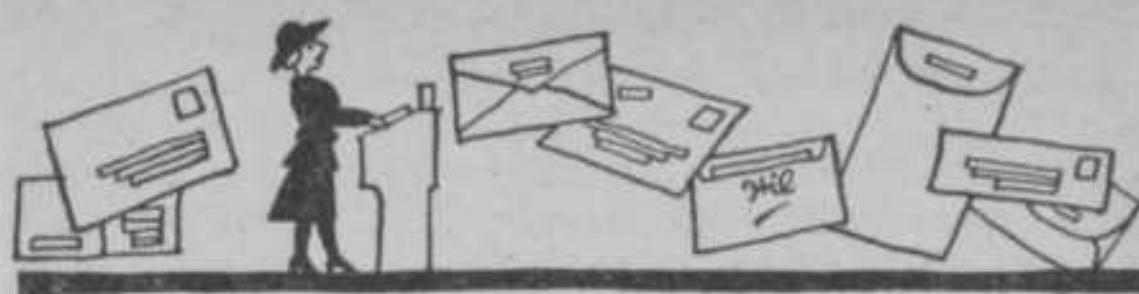
Officieel Orgaan voor de leiding van het Nederlandsche Padvindstersgilde

Redactie: Mej. R. Bungenberg de Jong
Mej. W. J. Baumans en
Mevr. M. J. Jansen-Maass

Redactie-adres: 't Hoenstraat 25, Den Haag.
De Schalmei verschijnt gelijktijdig met de Padvindster, en is niet afzonderlijk verkrijgbaar.
Prijs bij vooruitbetaling f 4.25 per jaar. Postrekening 273636, Maandblad „De Padvindster”, 's-Gravenhage.

Verschijnt de 15e van iedere maand.

Uitg.: Schefferdrukkerij, Dordrecht, telefoon 5700

LEIDSTERS AAN 'T WOORD

Een padvindster over de Volkshogeschool.

Wat weten wij van onze Volkshogescholen, van het doel van de werkwijze, kortom van het leven in en om deze scholen? Bitter weinig, vrees ik. Tot voor een maand was het woord Volkshogeschool voor mij ook alleen nog maar een klank, en hoe ten onrechte.

Geheel door toeval, doordat de school, waar ik leerling ben, het organiseerde, kwam ik op één van de Volkshogescholen terecht en heb er een cursus van een week mogen volgen. Een cursus, zó interessant, zó fleurig en daartegenover zó diepgaand en verruimend, dat ik ineens moest denken aan onze pioniers en aan onszelf, leidsters in het Gilde....

Zou het niet reuze goed zijn eens samen met onze pio's en leidsters de weg naar de Volkshogeschool in te slaan? Er samen met andere mensen uit de maatschappij een discussie te voeren over de meest actuele onderwerpen en problemen trachten op te lossen; naar een lezing te luisteren over iets, dat ons, mensen van deze tijd, zo na aan het hart ligt? En dan, na alle geestelijke inspanning samen te zingen, corvée te doen en te volksdansen?

„Ja, maar, zult U zeggen”, dit kunnen wij toch ook in Buitenzorg of in welk conferentieoord dan ook?” En hier gaat het nu om! Als wij naar de Volkshogeschool gaan, blijven we daar niet als padvindsters onder elkaar, maar worden gecombineerd met anderen, jongeren en ouderen, die ook hun mening hebben en graag eens met ons van gedachten willen wisselen. Ook hebben wij de touwtjes niet meer in handen; als we binnen de muren van de school zijn, heeft de staf van de Volkshogeschool de leiding. Natuurlijk mogen we onze wensen naar voren brengen. Zo zou ik me kunnen voorstellen, dat, als we met een stel pioniers gaan, we vragen, of we met meisjes van verschillende, totaal andere organisaties, samen kunnen komen. De staf van de school zal dan alles in het werk stellen, hier zo veel mogelijk aan tegemoet te komen. Willen we een lezing over een ons boeiend onderwerp, een discussie over een, ons benauwend, probleem? Met dit alles wordt rekening gehouden. Maar het speciaal eigene van de Volkshogeschool moet bewaard blijven en we mogen dan ook zeker het doel van de stichting niet uit het oog verliezen n.l.: mensen uit alle lagen van de maatschappij, uit welk milieu ze ook mogen komen, welke geloofsovertuiging ze ook hebben, nader tot elkaar te brengen en elkaar beter te doen leren begrijpen. Komt dit niet overeen met één van onze idealen? En is dan niet de Volkshogeschool de juiste plaats om dit ideaal trachten te verwezenlijken, want kruipen wij dan niet al te vaak terug in de schulp van padvinderij alleen? En hoe kunnen we dan mensen, die misschien fel tegenover onze beweging staan en toch ook hun idealen hebben, leren begrijpen? A. L. BARTSTRA

Naschrift van de Redactie: Dit enthousiaste verslag zal, hopen wij, leidsters aanmoedigen om ook eens een cursus of conferentie aan een der Volkshogescholen mee te maken. Wij publiceren regelmatig de ons tijdig aangekondigde cursussen, maar er zijn er nog veel meer. Het Algemeen Secr. v. d. Stichting voor Volkshogescholen in Nederland zetelt in de Volkshogeschool te Bergen N.H. en geeft alle gewenste inlichtingen.

Uilenweekend in Buitenzorg.

Kabouterleidsters uit alle streken van Nederland, pl.m. 80 in totaal, waren op 18 Maart naar Buitenzorg gekomen voor het landelijke uilenweekend. Dit weekend werd vooral besteed aan toneelspel en we hebben hierover dan ook heel wat geleerd. Na de opening Zaterdagmiddag vertelde Oehoe Hardenberg ons eerst over de internationale kabouterleidsterstraining die verleden jaar in Buitenzorg gehouden is; hierna volgde een inleiding over het toneelspel. Verder deden we in twee groepen spelletjes. 's Avonds was er een lezing met film over het Jeugd Rode Kruis; de meesten van ons kenden alleen deze naam, maar nu weten we heel wat over de werkzaamheden en hopelijk zullen ook veel kringen mee gaan werken aan de verschillende acties. Na de film kregen we nog richtlijnen voor het toneelspel. De nachtrust was kort daar het, zelfs voor leidsters, moeilijk schijnt te zijn de mond dicht te houden na taps. Na de vlaggenparade Zondagmorgen was er morgenwijding, geleid door Goerang die sprak over de echte blijheid in het leven. Hierna volgden nog meer aanwijzingen voor het toneelspel en tijd om te repeteren voor de op te voeren recreaties. 's Middags was er een groot kabouterfeest; verscheidene bekende verhalen werden opgevoerd, waarbij bleek dat er onder de kabouterleiding echte toneelspelers schuilen. Het slot van dit kabouterfeest betekende helaas alweer het einde van dit geslaagde weekend. We sloten met de Schakelspreuk en „Ik koos als weg door 't leven". Op kaboutermanier mag ik, namens allen, de staf bestaande uit Goerang, Oehoe Hardenberg en Oehoe den Boer en verder niet te vergeten Iyopta en Kapalla, bedanken met: een pluim, een pluim en nog een pluim!

JO DE JONG

Het gewest „Zuid-Holland-Zuid" confereert op 11 en 12 Maart in de Tempel te Overschie.

Deze keer beginnen we nu eens niet met uitgebreid te vertellen dat we ontvangen werden en ingedeeld in rondes, dat we daarna thee dronken en dat de conferentie geopend werd. Stel je voor dat dit alles niet gebeurde. De rest is evenwel niet zo vanzelfsprekend.

Tot aan de avondbrood-maaltijd was er gelegenheid tot spelen en volksdansen. Na de maaltijd ontvingen we de discussie-vragen. Daar de hele conferentie in het

teken van de „vernieuwing" stond, waren ook de vragen hiermee in verband gebracht.

Zo werd o.a. de vraag gesteld: „Wat zoekt de jeugd tegenwoordig?" De programma's werden onder de loupe genomen en verder was er de vraag: „Hoe komt het dat de mensen zo zelden bereid zijn om leidster te worden?"

Over deze vragen werd lang gediscussieerd, maar tenslotte was toch ieder tevreden gesteld.

De avond werd gesloten met een kampvuur, waarbij Hopfriet ons liedjes leerde, Tono en Roni voor ons musicerden en Voga het verhaal van de Oude Lantaarn vertelde.

Jammer was het dat het bij de leidsters in het koetshuis maar niet stil kon worden na taps.

De volgende morgen na het ontbijt eerst een „officiële" vlaggeparade en dan morgenwijding door Woet geleid. Ieder was daarna in de gelegenheid naar keuze deel te nemen aan: „Versier ook hier", zang, dans of toneel. Tot aan het middagmaal werkte ieder in zijn eigen ploeg. Het resultaat van de „Versier ook hier" afdeling was op de tafel in de vorm van gezellige menu's ten toon gespreid, en de zangafdeling had onder leiding van Hopfriet deze lieden aangenaam bezig gehouden. Op de resultaten van de toneelgroep moesten we wachten tot 's avonds.

Na het eten heerste er rust tot half 3, waarna de afzonderlijke kab.-, P.V.- en Pionier-trainingen begonnen. Thee, en toen de onvergetelijke Blauwe Vogel film, die Dok ons vertoonde en waarbij ze allerlei toelichtingen gaf. Ieder was ontroerd door de wijze waarop met deze gebrekkige meisjes wordt gewerkt, maar ook door de manier waarop deze meisjes hun gebrekkigheid dragen. Door alleen ontroerd te zijn helpen we hen echter niet, maar wel door hen geldelijke steun te sturen. Laten we onze goede voornemens, die die middag in ons opkwamen, niet weer vergeten.

Na ons galgenmaal kregen we de resultaten te zien van de toneelgroep. Hulde voor de manier waarop deze stukjes werden opgevoerd.

Hiermee was helaas ook aan deze conferentie weer een eind gekomen en na een kort woord van Tono sloten we met het Loflied.

Past ons nog slechts een woord van dank aan de Slaapmutsjes ronde, die alles zo fijn voor elkaar had gebracht.

PAULA VAN ROSSEN
JOS POELMA

„DE NIEUWE EISEN"

Een experiment

Behalve met het „Vier Tochten Plan" is er in het afgelopen jaar ook met een stel „Nieuwe-klasse-eisen" geëxperimenteerd door verschillende daartoe aangezochte Vendels. Op veler verzoek publiceren wij nu deze eisen in de Schalmel. Indien er leidsters zijn die eveneens met deze eisen willen gaan werken, kunnen zij dit opgeven bij de secretaresse van de Padvindsters-Commissie, Mevr. E. Oosthoek-Robijns, Fred. Hendrikstraat 78, Utrecht. Het is dus niet toegestaan op eigen gelegenheid met deze eisen te gaan werken.

Eisen voor Padvindster.

A. P.V. geest.

1. Uit het hoofd kennen van de Wet, de Belofte en het Motto. Dit alles met eigen woorden kunnen uitleggen.
2. Het Hollandse en het Internationale klaverblad kunnen beschrijven en uitleggen. Vertellen wat de onderscheidingstekens zijn van je Leidster en je D.C. Wanneer mag je je uniform dragen en hoe draag je er zorg voor?
3. Alles weten van het P.V. saluut, de P.V. linkerhand en de armsignalen.

B. P.V. samenwerking.

1. Vertel de naam van je ronde en waarom de ronde die naam koos. Heeft de ronde een roep, een geheim teken? Vertel in het algemeen, wat je doen moet, om een 2e en 1e kl. P.V. te worden.
2. Vertel hoe je, in geval van nood, de dokter, geneeskundige dienst of het ziekenhuis moet bereiken. Hoe zou je de politie en de brandweer waarschuwen?
3. Vertel in het kort de geschiedenis van de Hollandse vlag. Toon hoe je de vlag moet dragen, breken en strijken.

C. P.V. techniek.

1. Vertel hoe en waarom je een snijwond of een schaafwond verzorgt. Verbind een knie en een vinger bij jezelf en bij een ander met een zwachtel. Maak een driekante doek en gebruik daarbij de platte knoop.
2. Wat voor voorzorgsmaatregelen neem je, als je een vuur gaat stoken buiten en hoe ruim je het op? Waarom gebruik je geen bijl of mes op levend hout? Wijs op een wandeling een 10-tal verschillende bomen aan en vertel, waarom je hun hout wel of niet voor je vuur zou gebruiken.

3. Bezet een touw van minstens 1 cm dikte. Bind twee touwen met een schootsteek aan elkaar. Bind een touw met een mastworp om een boomstam, maak het andere eind met een rondtorn aan een andere boom vast. Bind een eind van een touw met een paalsteek om je middel vast.

Eisen voor P.V. 2e klasse.

A. P.V. geest.

1. Overtuig de Ereraad gedurende de tijd, dat je nieuweling bent, dat je in je dagelijks leven, thuis, op school of in je werk, je best doet, de Wet en de Belofte en het P.V. Motto na te leven.

B. P.V. samenwerking.

Toon je Leidster en je Rondeleidster, terwijl je nieuweling bent:

1. Dat je flink meewerkt op ronde- en vendelopkomsten, op tochten en bij andere plannen, die de ronde en het vendel ondernemen en dat je je eigen speciale rondetaak goed vervult.
2. Dat je met de ronde een door jou verzonden goede daad doet.
3. Dat je zorg draagt voor de dingen, die jezelf toebehoren, die van anderen zijn, niet te vergeten de dingen, die aan je woonplaats of aan je land toebehoren.
4. Dat je voor iets geregeld kunt sparen (b.v. voor het kamp).

C. P.V. techniek. - Voorbereiding voor P.V. zwerven.

1. **Presenteer jezelf voor inspectie** kant en klaar voor een tocht van 10 km in kleren, die berekend zijn op het seizoen en het weer. Toon, dat je een gat in je kous en een scheur in je jurk kunt maken. Zorg, dat je weet, wat je doen moet, als je verdwaalt en ook hoe je je voeten moet verzorgen, om er geen last mee te krijgen onderweg. Je moet jezelf en een ander kunnen helpen, wanneer je iets in het oog krijgt, een blaas oploopt, je voet verstuikt, je bij het koken brandt of door de zon verbrandt.
2. **Het vinden van de weg.** Leg uit, hoe het kompas werkt en zeg de 16 voornaamste punten. Oriënteer je er mee en volg een opgegeven kompasrichting. Oriënteer je met een kaart buiten en volg een opgegeven route, ver genoeg om te tonen, dat je met een kaart weet om te gaan. Lees minstens 10 tekens op de kaart af.
3. **Kook een stampot op een buitenvuur.** Maak een houtstapel klaar, groot genoeg, om je maal op te koken. Maak je stookplaats in orde, leg je vuur klaar, steek het aan en houd het brandend, tot het koken klaar is. Kook een stampot van verse ingrediënten. Was om en schuur je pan, verbrand je rommel en ruim je vuur op. De stookplaats mag niet meer te zien zijn.
4. **Wees opmerkzaam.** Observatie: doe één van de volgende drie dingen: volg het spoor van mens of dier op sneeuw of zachte grond over 1 km; of speuren: volg een spoor van speurtekens over 1 km; of sluipen: volg een andere P.V., die weet, dat je haar volgt, over een 1/2 km zonder gezien te worden; Natuur: vind sporen van minstens 6 dieren of vogels in hun natuurlijke omgeving en herken op een wandeling met de ronde minstens 20 bloemen, planten of paddenstoelen.
5. **Maak een zwerftocht.** Nadat je dit alles gedaan hebt, toon je, dat je een goede P.V. zwerver bent, door een zwerftocht op de kaart te maken, van minstens 10 km, waarop je kookt en opruimt en zorgt, dat je in goede conditie weer thuis komt. Deze tocht maak je met de ronde of, met minstens 1 andere P.V., die door je Leidster wordt goedgekeurd.

Eisen voor P.V. 1e klasse.

A. P.V. geest.

1. Overtuig de Ereraad gedurende de tijd dat je 2e kl. P.V. bent, er van, dat je in je dagelijkse leven thuis, op school of in je werk, je best doet, de Wet, de Belofte en het P.V. Motto na te leven.

B. P.V. samenwerking.

Toon je Leidster en je Rondeleidster:

1. Dat je flink meewerkt op de ronde- en vendelopkomsten, op tochten en bij bijzondere plannen, die de ronde en het vendel ondernemen en dat je je eigen speciale rondetaak goed vervult.
2. Dat je minstens 12 uur alleen of met je ronde „het dienen voor anderen” in praktijk gebracht hebt, waaronder een tocht met een gast door je woonplaats om hem of haar de meest interessante bezienswaardigheden te laten zien.
3. Dat je steeds beter zorg draagt voor de dingen, die jezelf toebehoren, die van anderen zijn, niet te vergeten dat, wat eigendom is van je woonplaats of je land.
4. Dat je geregeld voor iets sparen kunt.

C. P.V. techniek.

1. Voorbereiding voor P.V. kamperen.

- a. Presenteer jezelf voor inspectie, kant en klaar voor een week-end kamp, in kleren, die berekend zijn op het seizoen en het weer;
- b. Vertel hoe je je voedsel opbergt, wat je met afval doet en met twijfelachtig drinkwater;
- c. Demonstreer bij jezelf en een ander, wat je doet bij bloedingen, zonnesteek, flauwvallen en shock, wondjes van glas, splinters of roestige spijkers. Vertel, hoe je een arm- of beenbreuk kunt herkennen. Improviseer een draagbaar en vervoer met helpster onder jouw leiding een bewusteloze. Leg uit wanneer een patiënt niet door jou vervoerd mag worden.

2. Oriëntatie.

- a. Het Noorden weten te vinden met zon en horloge overdag en met de Poolster 's nachts. Duidelijk het verschil tussen het ware en het magnetische Noorden kunnen uitleggen. Op graden kunnen lopen;
- b. Met behulp van eenvoudige hulpmiddelen en je eigen persoonlijke maten hoogte, breedte en afstand kunnen berekenen;
- c. Situatieschets van een kampplaats kunnen maken en ruwe schets uit het hoofd kunnen maken van minstens 2 km.

3. Het leven in het kamp.

- a. Kies een plaats voor je tent, zet hem met de ronde op. Tentlijnen met een haringsteek kunnen vastmaken; een geïmproviseerde haring kunnen maken. Grondbed kunnen maken en vlaggepaal slijpen en opzetten en een kampgebruiksvoorwerp kunnen maken;
- b. Minstens 10 nieuwe planten en 10 vogels herkennen, die je sedert het behalen van je 2e kl. geleerd hebt.

4. Koken.

Kook een volledige maaltijd voor je ronde op een buitenvuur.

5. Zwemmen.

Wat voor maatregelen neem je om zeker te zijn van veilig zwemmen? Spring in diep water, zwem 20 m., draai om en zwem terug.

6. Breng een bericht over. Zend in morse een bericht van 20 woorden door naar een andere post, met behulp van de bekende tekens, of weet met de arm-signalen, de stille signalen en minstens 4 bij veldwerk te gebruiken signalen, de ronde op te stellen en bij verkenningsspelen te leiden, of ken de gebruikelijke tom-tom, rook- en vuursignalen.

De begrafenis van Iejoor

(OF: DE BESTE MANIER OM WEER UROLIJK TE WORDEN!)

De meeste leidsters zullen onze oude vriend Iejoor waarschijnlijk niet kennen. Hij is het droefgeestige speelgoedzeltje uit dat onvolprezen Engelse boekje „Winnie the Pooh”, dat ik jullie niet warm genoeg kan aanbevelen om z'n zachtzinnige humor en ook om de grote voorraad grappige gezegden, bijnamen en andere toepasselijkheden die je er zeker uit zult putten als je het boekje bij je vendel „erin brengt”. En dan kan weer, want je kunt het weer kopen, zowel in 't Engels als in de (heel goede) Hollandse vertaling.

Iejoor dus, het grijze zeltje, is een treurige figuur. „Aandoenlijk”, vindt hij zelf als hij z'n spiegelbeeld in het water van de rivier staat te bekijken. En „aandoenlijk” is hij, omdat hij er diep van overtuigd is hoe moeilijk hij het wel heeft, hoe onbegrepen hij is, en alleen, en vergeten, en nog allerlei nare dingen meer, en hoe de rest van de wereld nou nooit es aan Iejoor wil denken, die toch eigenlijk zo'n buitengewone, wijze en verstandige ezel is.

En nu wed ik dat je de eigenschappen van al die speelgoeddieren al heel gauw in je medeleidsters zult herkennen... en, als je er een beetje op let, zeker ook bij jezelf! Heus, we kunnen dat altijd verongelijkt, altijd „aandoenlijke” zeltje soms van héél dichtbij leren kennen... en het gekste is dat je het soms nog wel een beetje plezierig vindt óók om in zo'n echte Iejoor-stemming door het huis te sjokken en tegen elk gezicht dat je in een spiegel tegenkomt weemoedig het hoofd te schudden en te zeggen: „Aandoenlijk. Dát is het”. „Als jullie tenminste begrijpen wat ik bedoel”.

Het was B.P.-dag geweest en we (dat zijn twee oud-leidsters) hadden er intens van genoten omdat het de eerste keer was na een paar lange, moeilijke jaren, dat we er weer samen „in het pak” naar toe konden gaan. Maar omdat we er zo verschrikkelijk van genoten hadden, waren we de volgende dag zo landerig, dat er alleen maar plaats was voor Iejoor-achtige neigingen. (Deze vreemde logica wordt wat duidelijker als ik maar heel gewoon zeg dat we een kater hadden!). Tenminste, zo voelden we het, en daarom besloten we uit pure meligheid naar zolder te gaan om alle loslopende foto's op te zoeken en in te plakken. Als ik me niet vergis, spraken we halverwege het zoldertrapje nog met somber stemgeluid over „Veedin, die d'r nou óók al uitging”; „alle ouwe rotten die d'r tussenuit trokken”; „het Gilde toch niet meer je dát”, enfin, je kent zo die zwartgallige opmerkingen van leidsters die zich van voor de oorlog een paradijs-achtige padvinderij herinneren en die als ouwe besjes kunnen doorzagen over die goeie ouwe tijd....

Maar vreemd; terwijl we ons hadden voorgenomen om nou maar es gauw dat veel te lang uitgestelde foto's plakken te gaan opknappen, vonden we elkaar na een half uurtje terug, plat op de grond zittend temidden van de grootste mogelijke rommel, maar... met een brede grijns op onze snuiten. Wat was nu het geval? We kwamen alleen maar een onooglijke kist tegen waarop met grote blauwe letters „Padvinderij spullen” was gekrast, en waaruit allerlei wonderlijke zaken te voorschijn kwamen, waaraan de dierbaarste herinneringen vast zaten. Daar had je bijvoorbeeld zo'n enorme tekening van de „korenaren”, dat waren de rondes van ons eerste na-oorlogse vendel „Oogst”. In elke „korrel” de ovaal geknipte foto van een padvindster uit dat

vendel. Waar zouden ze zitten, al die tarwe-, rogge- en gerstekorrels? Wat zou het leuk zijn om dat stelletje weer eens te spreken! Sommige zijn echt actief gebleven in de padvinderij: een kabouterleidster, een Akela, een pionier, een assistent-leidster....

„Och zeg, hier heb ik het vilten klaverblaadje dat we kregen op de laatste B.P.-dag in de oorlog. Weet je nog? Al die padvindsters uit het ziekenhuis bij elkaar en een paar walmende pitjes en een enkel stompje kaars? Toen kenden we elkaar nog maar nauwelijks. Later kwamen we op dezelfde zaal te werken en zongen tersluiks p.v.-liedjes. Weet je nog?...”

„Kijk eens, een oer-oud opschriftboekje met programma's van de Blauwe Vogels in Arnhem!”

„Aáách, en hier allerlei dierbare spreken, die ik nog eens verzamelde in mijn lyrische tijd! Wat heb jij daar?”

„Rommeltjes! Klassestrepn en insignes en... tjee, heb jij je tolk-insigne gehad?”

„Jongens ja, da's waar! Ik moest toen een brief opstellen aan een jeugdherbergvader ergens in 't Rijnland en toen wist ik toch ineens niet meer hoe je de Rijn in het Duits vertaalde! Maar ik ben blijkbaar toch geslaagd!”

„Nee zeg, heb jij die rol bladtin? Weet je nog dat we schildjes maakten voor die installatie? En hoe we nog op 't laatste ogenblik met kleitegels hebben geknoeid?”

„Nou, of ik het nog weet! Ik voel de vernis nog aan m'n vingers kleven!”

„Nee maar, moet je dit zien, wat een voorwereldlijke foto!”

„Heden ja, la's kijken? Onze ouwe groep. Je herkent niemand met al die schaduwgezichten onder de hoeden. Alleen die dikke kwajongen aan de kant, da's Rie natuurlijk! Altijd dezelfde swing-line in haar hoedrand. Ja, die dierbare hoeden....”

„Daar heb je warempel mijn kampdas uit de oorlogsjaren. Geïnspireerd op het Heemkunde-kamp, zeg! Cantecleertjes en al!”

„Ja, en hier één uit het eerste Oogst-kamp. De korenschoof is wel een beetje doorgelopen in de was!”

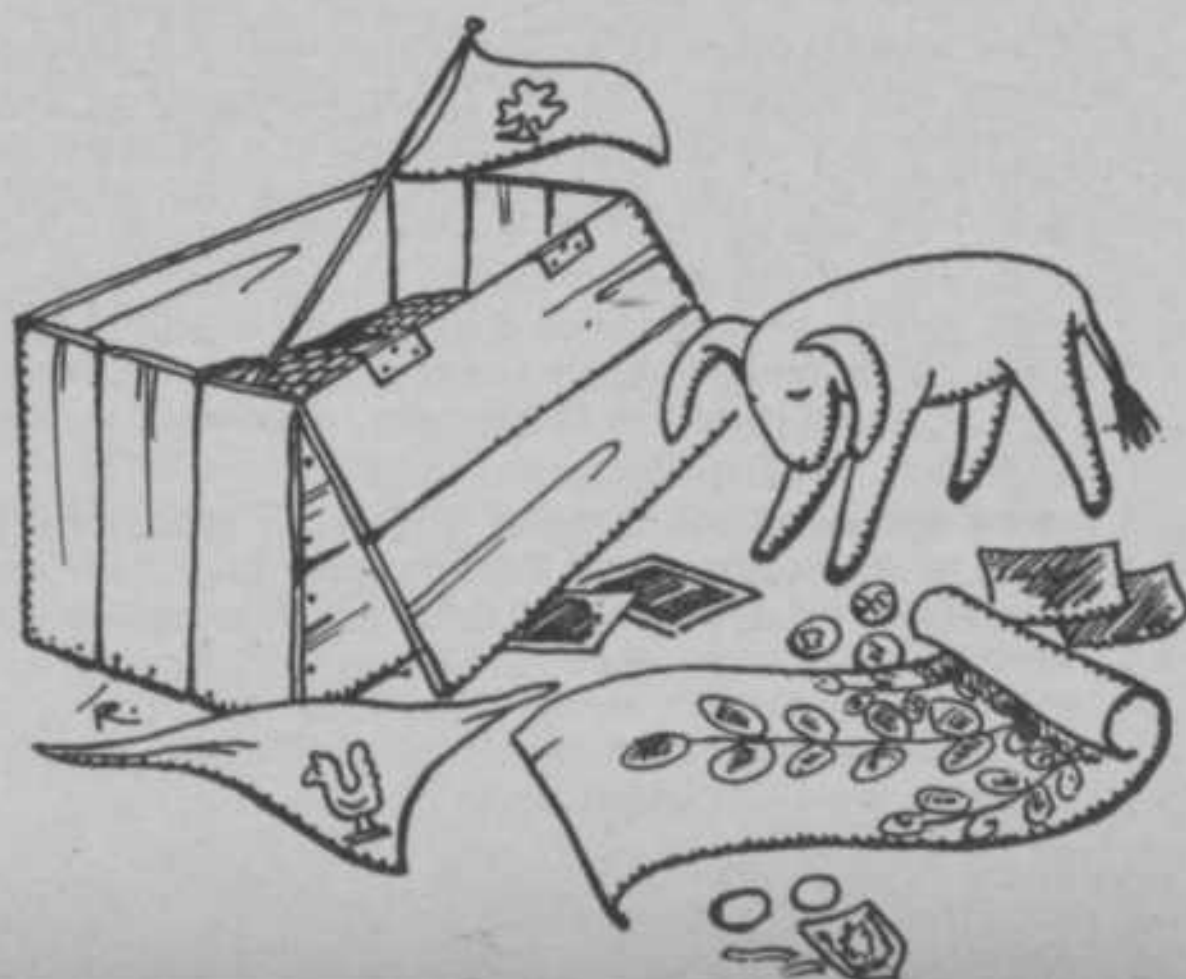
„O, o, o, wat zie ik hier?...”

„La-kijke!”

„Niks d'r van, gauw wegstoppen!”

„Maar wat was het?”

Een indrukwekkende fluisterstem vertrouwt mij toe: „Iejoor!”

Ach grutjes ja, de grijze, wollige Iejaar met het verschoten, somber-paarse lint om z'n nek, die een van ons eens kreeg als herinnering aan een kamp waar ze Iejaar gedoopt werd alleen maar omdat ze vóór een groot sluipspel bedenkelijk naar de lucht keek en zei dat het haar schuld niet was als het zou gaan regenen.

Een beetje verbluft kijken we elkaar aan. Warempel, het was immers juist vanwege zo'n onuitstaanbare Iejaar-stemming dat we naar de zolder geklauterd waren? En hier zitten we nu dood-gelukkig temidden van de r.z. (het woord is niet helemaal geschikt voor een leidstersblad) en gillen elkaar onze nieuwe ontdekkingen toe....

We hebben Iejaar bij zijn staart gepakt, hem heel diep weggestopt in een doos met oude lappen en hem plechtig voor „begraven” verklaard. En op dat moment stak één van de huisgenoten, die was thuisgekomen en, niemand vindend, maar eens op zoek was gegaan naar de bron van al dat lawaai, zijn hoofd door het zolderluik en vroeg goedmoedig of we van plan waren het huis af te breken....

Waarna we bezadigd naar beneden klommen en 's avonds glad vergaten om de foto's in te plakken!

Wat we met dit alles nu eigenlijk zeggen wilden? Och, helemaal niet zoveel bijzonders. Ten eerste dit: als je jezelf een beetje beklagenswaardig gaat vinden, klim

dan eens naar de zolder en rommel in de schat van stralende herinneringen die de padvinderij je gaf. Tien tegen één dat je, als je weer beneden komt, in de spiegel een doodgewoon, genoeglijk-grinnkend p.v.-gezicht ziet inplaats van een „aandoenlijke” Iejaar. En dan ten tweede: als je de neiging voelt opkomen om de hele boel er maar bij neer te gooien omdat de padvinderij toch-niet-meer-is-wat-het-was, bedenk dan eens hoe prettig het zou zijn als de jonge p.v.'s van nu later net zo'n rommelkist konden hebben om er hun Iejaar-achtige stemmingen mee te verdrijven. Als jij het nu opgeeft, dan is er weer een vendel-zonder-leidster méér, en dan zullen er jaren later mensen zijn die zeggen met een vage onbevredigdheid in hun stem:

„O ja, ik ben er vroeger ook „bij” geweest. Maar de leidster ging weg en toen was er niks meer an. Gooi maar weg die rommel”.

En als je volhoudt, leidster, als je juist nu volhoudt.... dan is er misschien later, veel later één p.v. die een sombere bui verdrijft door tegen een vriendin te zeggen:

„En weet je nog hoe ons vendel toen bijna „over de kop” ging? En dat we toen toch gingen kamperen, met z'n twaalfen maar, geloof ik, en hoe réuze het was?!”

Zo'n resultaat maakt het de moeite waard om je eigen Iejaar flink diep te begraven.... „als je begrijpt wat ik bedoel....”

THAYSEE EN CHIBI

KAMP EREN

Leidster gevraagd met kampeervolmacht of -diploma voor padvindsterskamp in het centrum van het land. Eind Juli-begin Augustus. Brieven aan M. Veldhorst, Pasealstraat 7, Amersfoort.

Terreinen en tenten.

De padvindsters uit Doetinchem stellen hun clubhuis en terreinen ter beschikking van andere vendels. Het clubhuis heeft een dag- en nachtverblijf van 24 personen, licht, water en sanitair. Het grote (afgesloten) terrein is geschikt voor tentenkamp. Het is in de onmiddellijke nabijheid van de Kruisbergse bossen gelegen, waar voldoende sprokkelhout voor stoken aanwezig is. Prijs f 0,40 per persoon per nacht, stro inbegrepen. Aanvragen en inlichtingen gaarne bij Guido J. Hartsuiker-Varepell, Acacialaan 57, Doetinchem.

Clubhuizen te huur in mooie omgeving te Apeldoorn van half Juli tot September, voor leidsters met „Kampeerdiploma” of „Blauwe volmacht”. Geschikt voor padvindsters en pioniers. Water en licht aanwezig. Voor stro moet zelf gezorgd worden.

1. Groot clubhuis met dag-, nacht- en leidstersverblijf, plm. 30 personen.
2. Klein clubhuis, idem, plm. 18 personen.
3. Klein clubhuis. Alleen slaapgelegenheid plm. 15 personen. Prijs f 0,25 per persoon per nacht.

Vuur- eventueel kampvuurvergunning aanwezig. Gelegenheid om keukens, latrines en washokken te bouwen.

Bij bespreken f 25,— vooruit betalen. Uitsluitend per giro te voldoen door storting of overschrijving op gironummer van Mej. F. M. Bonhof. Inlichtingen en aanvragen te richten aan hetzelfde adres, Berg en Dalweg 10, Beekbergen.

Gewestelijk Gilde Kampeerterein „IJsselland”, adres: Kampeerterein: Dellenweg bij Huize „Renderklippen” te Epe. Gelegenheid tot kamperen op bovengenoemd terrein in de maanden Juli en Augustus voor leidsters met „Kampeerdiploma” of „Blauwe volmacht”. Terreingeld f 0,25 per persoon per nacht. Bij bespreken f 25,— vooruit betalen. Uitsluitend per giro te voldoen door storting of overschrijving op

gironummer van Mej. F. M. Bonhof. Inlichtingen en aanvragen te richten aan hetzelfde adres Berg en Dalweg 10, Beekbergen.

Er kunnen 4 vendels tegelijk kamperen.

Evenals vorig jaar heeft de afdeling Oegstgeest tenten aan te bieden.

Na 8 Augustus: 1 10-persoonstent, 2 7 à 8-persoonstenten, 1 6-persoonstent, allen voorzien van grondzeil. Nadere inlichtingen in te winnen bij C. H. A. Hoogerwerf-Hammes, Boerhaavelaan I, Leiden.

Te Koop.

3 12-persoons Canadese tenten. Zeer geschikt voor recreatietenten. Ook ruilen voor kleine 6-persoonstenten.

A. Westerhof- v. d. Weerd,
Boven Havenstraat 14, Kampen.

Kampeergelegenheid te Arnhem.

Een clubhuis met bijbehorend terrein beschikbaar, geschikt voor dag- en nachtverblijf van max. 20 personen. Licht, water en sanitair aanwezig. Terrein geschikt voor tentenkamp. Prijs f 0,35 per persoon per nacht met inbegrip van stro. Waarborgsom f 3,50 per persoon (minimum f 20,—). Correspondentie-adres: Secretaresse Groepscomité, Kastanjegroep Arnhem, Paul Krügerstraat 4.

Clubhuis voor zomervacantie.

De Wiawaha-groep Velsen e.o. stelt haar clubhuis gedurende de zomervacantie ter beschikking van kamperende groepen. Het bevat twee lokalen, een keuken met waterleiding en een zolder. Het gehele clubhuis is voorzien van electrisch licht. Het terrein leent zich goed tot het opslaan van tenten en het buiten koken. De kosten zijn 25 cent per persoon per nacht; bij een aantal van 25 personen en hoger 20 cent per nacht per persoon. Inlichtingen bij de H.L. Mevr. J. A. V. van Lensen-Binnerts, van Tuyllweg 34, Velsen (N.-H.).

Kamphuis Dorregeest, post Uitgeest.

Aparte schuur plus slaapgelegenheid, eigen W.C., eventueel aparte leidsterkamer. Desgewenst maaltijd en/of koffie en thee verzorgd. Zeer geschikt voor vendel- en kringvacantie.

RECTIFICATIE. Het blijkt, dat de Muntberg te Groesbeek niet voor Kringvacantie beschikbaar is, maar het kamphuis Dorregeest, post Uitgeest, is dit wel.

(Voor Kamperen, zie ook pag. 15)

LIJST van G.K.L.'s en S.K.L.'s

Groningen en Friesland.

- G.K.L. Mej. G. Sikkes, Heijmanslaan 18, Groningen.
S.K.L. Mej. S. v. d. Schaaf, Noorder Binnensingel 76, Groningen.

Drenthe.

- S.K.L. Mevr. M. Lambers-Burger, Plataanweg 11, Assen.

Twente.

- G.K.L. Mej. A. J. Beyerman, Mr P. J. Troelstrastraat 2, Enschedé.
S.K.L. Mevr. T. Idema-Beckeringh, Ripperdastraat 1, Enschedé, voor Twente.

IJsselland.

- G.K.L. Mevr. B. Redeker-Wunderink, Frederikslaan 26, Apeldoorn; voor Apeldoorn en omgeving.
S.K.L. Mej. T. de Jonge, Veerallee 4, Zwolle; voor Zwolle en Noord Veluwe.
S.K.L. Mej. W. Teunisse, Reigersweg 93, Apeldoorn; voor Hoenderlo en Ughelen.
S.K.L. Mej. L. J. Buurman, Zwolseweg 123, Apeldoorn; voor Apeldoorn.
S.K.L. Mej. G. Beeftink, v. d. Heidelaan 30, Apeldoorn; voor Eerbeek.

Achterhoek.

- G.K.L. Mevr. A. E. Bar v. Randwijck-Wachwitz, Carpe Diem, Eefde.
S.K.L. Mej. S. van Randwijck, voor Achterhoek.

Gelderland.

- G.K.L. Mej. M. Geuze, Passavantlaan 10, Arnhem.
S.K.L. Mej. H. J. Vollenhove, Heydenrijkstraat 41, Nijmegen (Beneden Rijn).
S.K.L. Mej. F. Boerman, 2e Middelhovenstraat 2, Dieren (Boven Rijn).

Gooi.

- Mej. E. C. ter Meulen, Oud 's Gravelandseweg 2, Bussum.

Noord-Holland.

- G.K.L. Mej. R. Benraadt, Buitenzorg, Baarn.
S.K.L. Mej. N. v. Vloodorp, v. d. Hoochlaan 12, Amstelveen; voor Amsterdam, Amstelveen, Mijdrecht.
S.K.L. Mej. L. de Weerd, Iepenlaan 6, Bloemendaal; voor Bloemendaal en Velsen.
S.K.L. Mej. N. Cassee, Bloemendaalseweg 4A, Bloemendaal; voor Bloemendaal.
S.K.L. Mej. G. Schotel, Q. Massijsstraat 6, Amsterdam; voor Amsterdam.
S.K.L. Mej. A. de Vries, Korte Parkweg 4, Bloemendaal; voor Haarlem en Heemstede.
S.K.L. Mej. M. Allan, Raadhuisstraat 29, Koog a/d Zaan; voor Zaanstreek.

Utrecht.

- G.K.L. Mej. M. Wildschut, Willem de Zwijgerstraat 14, Utrecht.
S.K.L. Mej. W. G. de Gooyer, Wilhelminalaan 12, Zeist; voor Doorn en Driebergen.
S.K.L. Mej. A. Zaal, v. Reenenweg 39, Zeist.
S.K.L. Mevr. L. Moll v. Charante-Jager, L. v. Minsweerd 20bis, Utrecht.

Zuid-Holland (Zuid).

- G.K.L. Mej. P. A. Burger, Nic. Maespad 1, Dordrecht; tevens S.K.L. voor distr. VI en VII Dordrecht en omgeving.
S.K.L. Mej. A. Visser, Julianalaan 92, Schiedam; voor district II.
S.K.L. Mevr. T. v. Konijnenburg-Hameeteman, Steenenstraat 14, Oud-Beyerland.
S.K.L. Mej. F. Otter, Noorderhavenkade 85C, Rotterdam; alleen voor kampbezoek.
Mevr. G. Bos-v. Boven, Bergsedorpstraat 69, Hillegersberg; alleen administratief S.K.L. voor district III en IV Zuid-Holland (Zuid).

Zuid-Holland (Noord).

- G.K.L. Mej. R. Spekking, Wattstraat 8, den Haag.
S.K.L. Mej. C. A. de Jong, Wattstraat 8, den Haag; voor den Haag.
S.K.L. Mevr. E. Sprenger-Groot, Hoefijzerlaan 63, Wassenaar; voor Wassenaar.

Brabant—Limburg.

- G.K.L. Mevr. B. Reitsma-Frankenhout, Humboldtplein 3, Eindhoven.
S.K.L. Mej. M. J. Dupper, Vondell. 42, Bergen op Zoom.
S.K.L. Mej. H. Ceelen, Bloemenplein 5, Eindhoven.
S.K.L. Mevr. J. H. Hassink-Broekman, Parallelweg 44, Maastricht.

Zeeland.

- G.K.L. (waarn.) Mevr. M. C. Everwijn-Behage, Stationsstraat 11, Middelburg.
S.K.L. Mej. A. T. Bijl, Rijksstraatweg A 350, Oosterland Zeeland; voor Schouwen-Duiveland.
S.K.L. Mej. C. Dominicus, Grote Kade 18, Goes; voor Z. Beveland, N. Beveland en Walcheren.

U I L E N R U B R I E K

Onder redactie van:

E. M. van Dorsser Keus-Snellen en Marijke den Boer.
Copie inzenden: voor de 25e van iedere maand aan:
Mevr. v. Dorsser Keus, Fred. Hendrikstr. 136, Utrecht.

Zomercursus voor kabouterleidsters.

Deze cursus zal gehouden worden van 17—22 Juli in Buitenzorg, Baarn. Kabouterleidsters van 18 jaar en ouder kunnen hieraan deelnemen. Ook nieuwelingen en zij, die nog maar heel korte tijd in het kabouterwerk bezig zijn, zijn van harte welkom. Voor leidsters, die moeilijk een plaatselijke cursus kunnen volgen, betekent deze landelijke cursus een oplossing.

De kosten zijn f 22,50; hiervan moet f 5,— bij de opgave betaald worden aan het Hoofdkwartier, Koninginnegracht 84, Den Haag, uitsluitend per postwissel. Op het strookje van de postwissel naam, adres, geboortedatum en doel van betaling vermelden.

Opgave vóór 1 Juli.

Kabouterleidsters! Geeft dit ook door aan haar, die de Schalmei niet leest en indertijd zo weifelend zei wel wat voor kabouterij te voelen, maar vond, dat ze er nog te weinig van af wist om in de leiding van een kring te komen.

Nog een Kringvacantie-opleiding.

Voor hen, die het week-end van 25—26 Februari verhinderd waren, is er, bij voldoende deelname, op 16 en

17 Mei nog gelegenheid een kringvacantie-opleiding te volgen. Ditmaal geen week-end, maar op Dinsdag en Woensdag, om tegemoet te komen aan de wensen van de leidsters die bezwaar hebben tegen een week-end. Zij, die zich opgeven, moeten een D-cursus gevolgd hebben, 23 jaar oud zijn, een leidsters volmacht hebben en een verklaring van D.C. of A.D.C. dat deze hen geschikt oordeelt om eventueel een kringvacantie te leiden.

Begin van de cursus: 16 Mei om 4 uur, sluiting de volgende dag om 4 uur. Kosten: f 4,25. Vergoeding voor reiskosten zo nodig aanvragen uit groeps- of districtskas. Opgaven aan het **Hoofdkwartier**, Koninginnegracht 84, Den Haag, vóór 1 Mei. Vermeld moet worden, naam, adres, leeftijd, wanneer en bij wie een D-cursus gevolgd werd, volmachtsnummer, en dit alles voorzien van bovengenoemde verklaring van D.C. of A.D.C.

Kabouter-publicaties.

Beste Oehoe's,

Zoals jullie je misschien nog wel herinneren, heeft de Uilencommissie enige maanden geleden een oproep geplaatst in de Schalmel om aan de Uilen uit het hele land te vragen of zij tevreden waren met de eisen voor mensenkind, vinger en hand zoals wij ze nu hebben, of dat men er wijzigingen in wenste. Het aantal antwoorden, dat hierop binnenkwam, was maar bedroevend klein en van die enkele actieve mensen, die tenminste geantwoord hadden, gaven de meesten vooral kritiek en waren er maar enkelen die met een nieuw voorstel kwamen.

De Uilencommissie heeft zich hierdoor niet laten afschrikken, temeer daar zij toch wel de vaste overtuiging had, dat de omstandigheden na de oorlog zó veranderd zijn, dat wij ons daar ook met onze eisen aan moeten aanpassen. En zijn vele besprekingen gevoerd, met het resultaat dat het oude zakboekje in de toekomst niet meer herdrukt zal worden. In plaats daarvan krijgen nu het mensenkind, de vinger- en de hand-kabouters een eigen zakboekje, waarin hun eigen eisen besproken worden. Deze boekjes zullen dan ook komen in plaats van de kaarten, waarop wij tot nu toe „aftekenden”.

Het mensenkindboekje is ondertussen verschenen en in de Gilde-Winckel te bestellen. De veranderingen hierin zijn nog niet zo groot, die komen pas in het vingerboekje en vooral in het handboekje. Het is een allergezelligste uitgave geworden met een duidelijke illustratie bij elke eis. Ik denk dat het voor de kabouters erg animerend zal zijn om telkens weer een geheel nieuw zakboekje te kunnen ontvangen en voor de Uilen om het gelijk met de installatie enz. te kunnen uitreiken!

Achterin staat weer gedrukt een aanbeveling voor de Kabouterkrant. Willen allen daar ook eens de aandacht op vestigen? Het is toch wel heel „echt” en „groot” je eigen krant te hebben en als je dan weet dat Oehoe of kabouters die je kent er ook wel eens in schrijven, is het nog veel mooier. Bovendien kun je je eigen naam erin lezen, want die geeft Oehoe op aan de redactie als je geïnstalleerd bent, een insigne hebt behaald enz. Dat vergeet U toch niet te doen Oehoe?

Oehoe DE BRAUNS

Tekenwedstrijd-Kabouterkrant.

De Uilencommissie schreef in het najaar een tekenwedstrijd uit voor een nieuw titelblad van de Kabouterkrant. Het verheugde ons erg, dat er 16 inzendingen op binnenkwamen. Maar helaas... voor een groot deel konden zij niet in aanmerking komen, omdat er fouten inzaten. Letten de Oehoe's er wel altijd voldoende op, dat de kaboutersfeer en -stijl en de symboliek anders is dan die van de padvindsters. Het moest niet voorkomen, dat een inzending voor de kabouterkrant prijkt met kampvuurtjes en tweede klas-werkjes. Ik ben toch een beetje bang, dat degenen, die dit tekenden het niet alleen uit onwetendheid deden, maar het zo wel eens gezien hebben.

Het vergt misschien, ja zeker, wat meer van onze fantasie, maar laten wij toch heel goed oppassen onze eigen stijl te houden en niet het padvindsterswerk te gaan imiteren.

Er zijn drie tekeningen bekroond, n.l. van: Riet Westerink uit Bussum; Mevrouw van Leeuwen—Cohen Stuart uit Scheveningen en Anuscha Levie uit Amsterdam.

Deze drie waren verreweg de beste. De eerste prijs is al in gebruik voor de nieuwe omslag, de andere worden te zijner tijd ergens anders voor gebruikt. We hopen een volgende keer nog meer en nog mooiere inzendingen te krijgen. Kala!

YKSI

Welke Oehoe's helpen?

In de Uilenrubriek van Februari stond een aanbod van een Oehoe met Kringvacantie diploma om met een stadskring uit te gaan. Hierop zijn verschillende aanvragen binnengekomen, maar de Oehoe, die zich aanbod kan slechts aan één kring haar hulp toezeggen. Na lang wikken en wegen heeft ze een keuze gemaakt uit de aanvragen.

Welke Oehoe met kringvacantie-volmacht of -diploma zou één van deze teleurgestelde kringen kunnen helpen?

De adressen zijn:

L. de Jager, Burggravenlaan 1, Leiden;
G. Kluytenaar-Radersma, Wilhelminasingel 32, Breda;
I. van Es, Goudserijweg 81, Rotterdam;
C. van Ditmarsch-Jacometti, Emmalaan 23, Haarlem;
H. Shála, Prins Hendriklaan 40, Vlaardingen.
D. v. d. Bom, J. Luykenstraat 12, Gouda.
Oehoe v. Walbeck, Oude Gracht 302, Utrecht.
Verder een aanvraag uit Zwolle (H.L.: J. van Loo).

SPELEN

Knopenspel.

De kabouters staan op staartjes. Op Piauw maken ze allemaal een platteknop, zodat ze een cirkel van touw krijgen. Welk volkje is het eerste klaar?

Variatie: van dit touw een figuur leggen, bijv. paddestoel, huisje e.d.

Geldstukken kennen.

Voor ieder volkje ligt een aantal geldstukken (event. gemaakt van karton of stevig papier). Oehoe noemt een bedrag, de kab. pakken de geldstukken, die ze nodig hebben en laten ze aan Oehoe zien. De kabouter die het 't eerst goed heeft, krijgt een punt voor haar volkje.

Welk geldstuk is dit?

Oehoe heeft ronde kartonnetjes, waarop de achterkant van het geld getekend is. Op piauw komen de no.'s 1. Oehoe laat het karton zien en vraagt: welk geldstuk is dit? De kabouter die het 't eerst weet krijgt een punt voor haar volkje.

H. DE BOK

Variaties en uitbreidingen van deze spelen kan iedere Oehoe zelf verzinnen. Doe dat ook! Beschouw deze spelen als een begin, waar je zelf later op verder bouwt.

RED.

Verkeersspel.

Oehoe tekent een kruispunt. Alle kabouters moeten een vervoermiddel voorstellen, dus: fiets, auto, motor enz. Ook voetgangers moeten er zijn. Oehoe of Oebi is verkeersagent en regelt het verkeer. De kabouters zoeken zelf hun plaats op de weg. Oehoe kijkt of er werkelijk maar 2 fietsen naast elkaar staan enz. Dan gaat ze het verkeer regelen. Let er op, hoe de kabouters reageren. Als er ruimte genoeg is, kun je er zijstraten bij tekenen, zodat de kabouters steeds van een andere kant af het kruispunt kunnen naderen. Wissel van naam. Wijs de kabouters op fouten en vertel vooral waarom het fout is.

H. DE BOK

Appeltjesspeurtocht.

„Kabouters, een eind hier vandaan midden in het bos woont een prinsesje. Zij woont daar heel alleen. Nu is er hier in het dorp een oud vrouwtje, dat het prinsesje eens een bezoek ging brengen. Ze nam een mandje met appels voor haar mee, maar o wee, kabouters, toen het vrouwtje vlak bij het huisje was gekomen waar het prinsesje woonde, merkte ze ineens, dat ze al haar appeltjes had verloren. Je begrijpt wel, dat het vrouwtje vreselijk schrok en omdat ze het niet leuk vond om met niets naar het prinsesje te gaan, ging ze maar weer naar huis”.

Zouden jullie ook niet eens naar dat prinsesje toe willen, kabouters? Ja hè, dat dacht ik wel. Nu weet ik alleen niet waar het prinsesje woont. Maar ik heb een plannetje gemaakt, luistert maar eens goed. Hier vlakbij zag ik daarnet een paar appeltjes liggen, die het vrouwtje had verloren. Als wij nu eens die appeltjes gaan opzoeken, dan krijgt het vrouwtje haar appeltjes terug en wij vinden vanzelf de weg naar het prinsesje. Nu is er alleen nog één moeilijkheid. Voordat je bij het prinsesje komt moet je onder een toverpoort door. En daar mag je alleen onder door als je weet hoe dat prinsesje heet. En dat weten we nu juist niet. Je kunt het wel te weten komen als je erg knap bent, want als je die appeltjes gaat opzoeken, moet je goed opletten. Zo nu en dan zul je een grote appel tegenkomen, die moet je dan openmaken en dan zul je een briefje vinden. Op dat briefje staat een rijmpje geschreven en door middel van die rijmpjes kun je te weten komen hoe het prinsesje heet. Nu gaan we per volkje op stap. Dus de eerste drie volkjes volgen alleen maar het spoor van de appeltjes, maar laten de appeltjes liggen. Doch het laatste volkje neemt de appeltjes mee. Nu kabouters, pak maar aan!

De rijmpjes.

Wat is het hier stil in het bos,
'k Heb even gerust op het mos.
Ik ben met iemand hier naar toe komen rijden,
En moet nu heel alleen hier blijven.

2

Ik mag niet meer naar huis,
Het is daar heel niet pluis.
Wat is het hier vreselijk koud,
'k Voel me zo eenzaam in dit woud.

3

Over veel bergen ben ik geklommen,
Wist ik maar hoe ik hier vandaan kon komen.
Maar wacht eens, daar zie ik een huisje tussen
[de bomen
De deur zie ik op een kiertje staan,
Zou ik naar binnen durven gaan?

4

Wat een grappig huisje is dat hier,
'k Zou er best willen blijven, met alle plezier.
Maar o, wat ben ik vrees'lijk moe,
'k Ga eerst een poos naar bedje toe.
Nu ga ik lekker liggen dromen,
Wie zou er in dit huisje wonen?

5

Kabouters, we zijn bijna aan 't eind gekomen
Heb je de naam al kunnen dromen?
Voordat je hierover gaat praten,
Moet je eerst maar iets voor 't prinsesje gaan maken.

6

Weet je de naam nog niet, dan even geduld
En vlug dit rijmpje ingevuld:
WIE HEEFT ER VAN MIJN GEGETEN?
WIE HEEFT ER OP MIJN GEZETEN?
WIE HEEFT ER UIT MIJN GEDRONKEN?
O, KIJK EENS WIE ER IN MIJN LIGT.

Nu in kabouter-geheimschrift.

Kabouters, nu weet jullie wel zeker, dat het prinsesje is.

7

Kabouters, daar is de toverpoort, maar vóór je er door mag gaan, moet je eerst zelf aan 't rijmen gaan. Een rijmpje van twee regels maar, dan gaan we naar 't prinsesje, kala!

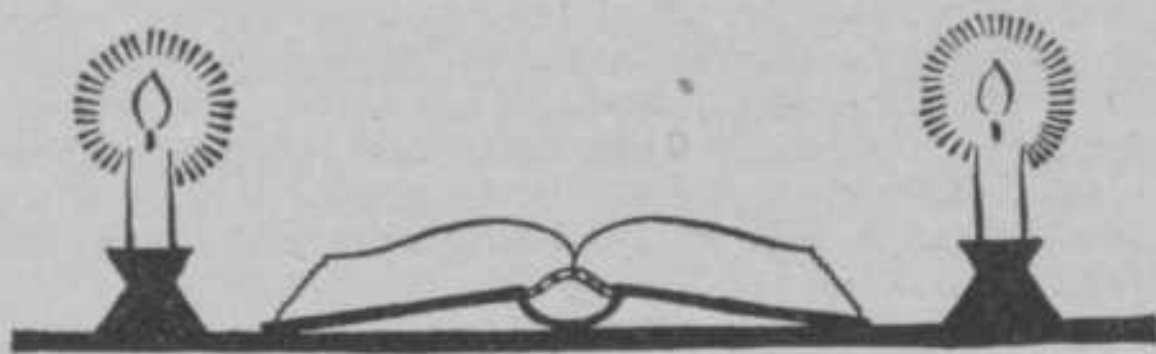
C. DE ZANGER

Beste Nixie.

In je brief van Februari vroeg je raad wat er met twee actieve lastige kabouters zou moeten gebeuren. Je zegt het zelf eigenlijk al zowat: geef ze een speciale opdracht of maak een van beiden desnoods hoofdkabouter, misschien eerst op proef. Als speciale opdracht zou je kunnen zeggen: de zorg voor de totem, afstoffen, neerzetten, wegzetten en wat er nog eens nodig zou kunnen zijn. Steeds natuurlijk met de nodige voorzichtigheid. Of je zou kunnen vragen om de „hoe-ver-lijst” van de mensenkinderen bij te houden, die je als chart in je kabouterhol hebt hangen. Ik vind het voor de leidsters altijd nogal een hele zorg om alles bij te houden, de kaart van de kinderen zelf natuurlijk, de lijst in je eigen logboek en ook nog de chart, die tegen de muur hangt. Denk eraan, dat dit wel allebei erebaantjes zijn, dus dat zij dit moeten verdienen. Je kunt er een soort prijsvraag of wedstrijdje voor op touw zetten. Het is natuurlijk niet leuk voor de andere kabouters als je zomaar zonder meer de lastigste kinderen allemaal leuke baantjes gaat geven.

Kijk eens, sommige kinderen kunnen hinderlijk zijn door een teveel aan activiteit. Als je deze kinderen helpt een goede uitweg te vinden voor die activiteit, dan is er geen reden meer om lastig en hinderlijk te zijn. Als ze naast die activiteit ook nog wat verantwoording te dragen krijgen, dan denk ik zeker, dat je een paar leuke en pittige kabouters aan ze zult krijgen.

Misschien zul je nog wel eens een enkele keer met ze moeten praten, het gaat meestal niet vanzelf. Maar zorg bovenal, dat je zelf niet negatief gaat worden als je er niet tegenop kunt, want daarmee kom je nooit verder. En nu dus: maakt van de tegenwerkers je medewerkers en pak maar aan! YKSI

SPECIALE GROEPEN

Een Groeps-Goede-Daad (IV)

Hoe kinderen in Djakarta aan „'n lapje en een draadje” kwamen. (Dat kwam, omdat wij zo vlug reageerden toen ze aan de andere kant van de wereld omriepen):

„Hallo, hallo
Hier radio
Djakarta — Indonesië!
Het hele stel
uit d' Archipel
betuigt hier z'n adhesie
bij onze vraag
of jullie graag
voor ons je kast wilt keren:
je weet niet wat
je toch nog had
en wij moesten ontberen!
Dààr in die hoek
(’t Was allang zoek)
daar ligt je oude werklap

Nooit afgemaakt
niet aangeraakt
sinds je de school vaarwel sprak!
En daar wat zij
gekleurd en vrij
nieuw nog: om te borduren.
Ook naalden! Zeg
gooi ze niet weg:
in vet kan je ze ons sturen!
Zo kunnen wij
straks, reuze blij,
weer handwerklessen krijgen.
Stramien en zij!
Een naald erbij!
ondanks het prijzen — stijgen!!!
Wij — met elkaar
zijn heel dankbaar
voor „'n lapje en een draadje”.
Onz' fantasie
gaat één, twee, drie
aan 't werken nu — dat raad je —
Hallo, hallo
hier radio
Djakarta — wacht nog even!

Maar — hoè 'k ook draai,
de knop omzwaai:
het is er bij gebleven!

Maar.... ieder sprookje heeft altijd een happy end:
„...en het regende pakjes tot in lengte van dagen,
zodat in het land aan de overkant van de grote
Indische Oceaan alle meisjes naar hartelust konden
handwerken.”

GOERANG

St. Joris

Zo staat Uw beeld in ieder hart:
een jong ridder: die met open ogen
de draak en zijn verschrikking tart.
Zijn vaste hand bedwingt het hoge,
verschrikte paard, dat ongedurig
deinst voor het walmende moeras, —
trefzeker naar het monster, vurig
verdoken in het sidderend gras,
suist fel en snel als bliksemstralen
de speer, — een woest gebrul vergaat
in hijgend, kreunend ademen.

Dan wordt het stil. Gij echter staat,
het hoofd in lichtglans opgeheven,
deemoedig aan de oeversrand,
en weet: geen kracht werd mij gegeven
dan 't wapen van Gods eigen hand,
en wat ik deed was niets dan komen
waar mij zijn sterke stem ontbood,
gevaar en overmacht niet schromen
en strijden, fier, op leven en dood.

De stad, van schrik en leed ontslagen,
viert juichend feest, muziek weerklinkt
en bloemen worden aangedragen,
waar 't zilver van Uw harnas blinkt.
Het blinkt, Sint Joris, nog in de ogen
van hen, die naar Uw jonge kracht
opzien uit die stormend bewogen
getijde van de wereldmacht.
Het blinkt, het vangt de pure stralen
van 't licht, dat God als mantel om
de schouders hangt van die niet dralen,
die strijden voor Zijn heiligdom,
voor volk en land, met open ogen,
met moedig hart en vaste hand.
Beziel hen, tot zij komen mogen
waar 't vuur, dat eens u heeft doortogen,
in eeuwigheid Zijn luister spant.

N.P.V. HEILOO bij ALKMAAR stelt voor zomer kampterrein
met gebruik van keuken in troepenhuis (met licht en water-
leiding) beschikbaar.
Brieven voor nadere inlicht. aan HOPMAN HOOGERDUYN,
HOLLEWEG 12, HEILOO.

De „Limburg Stirumgroep”.

N.P.V. te Wezep wil ter dekking van de onkosten,
gemaakt bij de bouw, haar troepenhuis ter beschikking
stellen van Padvindsters-troepen of Kabouterkringen
als kampeergelegenheid. Het ligt in de nabijheid van
vrije bossen pl.m. 20 min. van station Wezep ten Zuiden
van de straatweg Amersfoort—Zwolle. Er is een grote
zaal van 6 x 9 m en leiderskamer van 2 x 5 m. Om het
troepenhuis is voldoende speelterrein, ook is de pomp
aanwezig.

Aan te vragen bij: Oubaas J. A. den Duyn, Cultuur-
weg P 103, Wezep, Tel. 285, toestel 4.

De prijs is f 0,30 p.p. per nacht met een minimum van
f 3,— per nacht, stro is in de omgeving verkrijgbaar.

St. Joris-ceremonie

Opstelling:

x

Leidster

xxxxx

xxxx

Zangstemmen.

Spreekkoor.
xxxxx

Spreekkoor.
xxxxx

Leidster: Vandaag gedenken we St. Joris, de moedige
ridder, die zo dapper streed in de kracht van God,
zijn leven in de waagschaal stelde voor anderen
en volhardde tot het einde. Uit hem spreekt de
echte padvindstersgeest, hij roept ons tot navolging.

Zangstemmen: Gezang 117a : 1, 4.

Spreekkoor: Laten wij dan als St. Joris moedig zijn,
wanneer boze machten ons belagen.

Leidster: En denk dan aan de belofte van Jezus: hebt
goede moed, vreest niet, Ik ben mei U!

Spreekkoor: Laten wij als St. Joris leed helpen ver-
zachten!

Leidster: Dat vraagt ook Jezus, als Hij, wijzend op de
barmhartige Samaritaan, zegt: Ga heen, doe gij
evenzo.

Spreekkoor: Laten wij als St. Joris tot het uiterste
strijden!

Leidster: Strijd dan als hij in de kracht van God!
Houd vol! Want wie volharden zal tot het einde,
die zal zalig worden.

Zangstemmen: Gezang 118a.

Leidster: Gode zij dank, die ons de overwinning geeft
door onzen Heer Jezus Christus!

Zingen: Gezang 117A, 119, 121, S.B. Simsliederen 230:
1—4 Allen op ten strijde! Een Vaste burcht: tekst
Feesten der Kerk, blz. 103 —gezang 97. Gezang 100.
Jeugdzangen: Een kleine strijdersgroep zijn wij.

Verhaal: De ridders met de zilveren schilden, uitgave
C.F.V.M. St. Joris, die de draak versloeg, Weest
Paraat April 1945.

„Christus Koning!”

Een tocht en een pow-wow voor Hemelvaart. De
leidster leidt de tocht als volgt in:

„Binnenkort is het weer Hemelvaart. Wat betekent
dat eigenlijk? Christus ging die dag weer terug naar
Zijn Vader en kreeg alle macht in Hemel en op aarde.
Zijn volgelingen, die eerst eenzaam achter bleven,
merkten weldra, dat Christus hen niet in de steek had
gelaten en zij erkenden Zijn macht en spraken er
overal van. „Jezus is de Heer”, zeiden zij. „Wat!” dacht
toen de Keizer van Rome, die de hele, toen bekende

wereld beheerste, iemand machtiger dan ik? „Dat nooit, weg met die Christenen, ik ben de Heer!” En bij begon de Christenen te vervolgen, zo, dat zij niet meer vertellen konden over hun Heer. Zij vonden echter toch vlug een ander middel, om elkaar van Hem te vertellen. Zij maakten kleine figuurtjes en als anderen zo'n figuurtje vonden, wisten ze al heel gauw, wat het voor hen betekende. Vaak werden enkele figuurtjes samengevoegd tot een tekening en dan stelde zo'n tekening een heel verhaal voor. Er kwam een tijd, dat de Christenen niet meer verdrukt werden en vrij hun geloof mochten belijden. Zij verfraaiden hun tekeningen, het werden symbolen en versieringen, die vooral in de kerken gebruikt werden. Kijk maar eens rond in je kerk, of je ze vinden kunt.

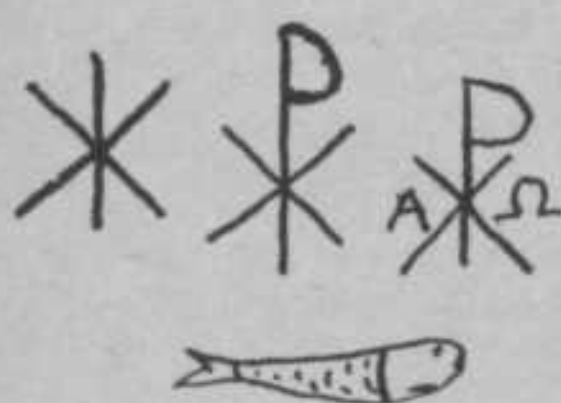
In de tijd van de Reformatie, toen de Protestanten verdrukt en vervolgd werden, gebruikten ook zij weer de oude, geliefde symbolen en voegden ook weer verschillende samen tot een nieuw symbool. Vaak drukte zo'n symbool het diepste van hun geloofsovertuiging uit en namen zij het als wapen aan.

Nu mogen wij hier in Nederland vrij Christus dienen en Zijn naam noemen. Maar: vlak bij ons wonen Christenen in landen, waar dat niet kan, in Oost-Europa bijvoorbeeld. De Protestanten in Spanje, en zo kan ik doorgaan.

Laten we deze dag aan hen denken en bedenken, dat, al zien en kennen wij hen niet, wij toch met hen verbonden zijn door Christus, en dat willen we uitdrukken met die oude symbolen”.

Iedere ronde krijgt nu een teken bij wijze van wapenschild. Zij vertrekken dan voor een tocht, waarbij de route aangegeven wordt op gewone wijze. Op die tocht vinden de meisjes enige eenvoudige tekens en afzonderlijk hiervan hun uitleg. Zij moeten uitvinden, welke betekenis de verschillende tekens hebben en kunnen dan de betekenis van hun eigen symbool makkelijk vinden. Bij het eindpunt kan de leidster dan nog de tekens en symbolen toelichten, en op hun diepe betekenis nog even ingaan. Misschien weten de meisjes nog andere symbolen? Ik noem hier even die van het Lam voor Christus, vaak afgebeeld met de kruisbanier als teken van zijn offer.

Hieronder volgt een lijst van bekende symbolen met hun betekenis. Tussen haakjes zijn nog enige, voor de leidsters belangrijke bijzonderheden verteld, die in de pow-wow ter sprake gebracht kunnen worden.

neemt, krijg je het woord „ichthus”. De eerste letter en de laatste letter van het Griekse alfabet zijn A (alpha) en Ω (omega): **begin** en **einde**.

2. Christus zei tegen Simon: „Komt achter mij en ik zal maken, dat gij vissers van mensen wordt”. (Marc. 1:17). Hij vergelijkt hier de mensen dus met vissen.

3. Dit teken kennen we allemaal. Waar denk je aan, als je het ziet?

(Soms zien we boven het kruis INRI, dit betekent Jezus Nazareus Rex Judaeorum, Jezus van Nazareth, de Koning der Joden, welk opschrift Pilatus liet bevestigen).

4. Zo onwrikbaar als een anker is voor de Christenen hun geloof in Christus.

5. Golven stellen voor, alles, wat tegen God en Zijn wil ingaat. (De Joden beschouwden de zee als de woonplaats van de machten der duisternis).

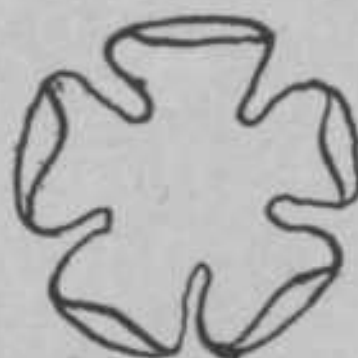
6. „Rustig te midden der woelige baren”, want Christus heeft Zijn gemeente bijeengebracht in een schip of ark. (De ark doet denken aan de Ark van Noachi, die God bij de Zondvloed spaarde. Dit beeld met bovengenoemde spreuk in het Latijn: „Saevis tranquillius in undis”, is in de Hervormde Kerk erg bekend).

7. **Oikumene**. Vaak wordt dit woord geschreven als Oecumene. (Spreek uit: eucuméne).

Alles wat de hele aarde betrof, noemden de Grieken „de bewoonde aarde”.

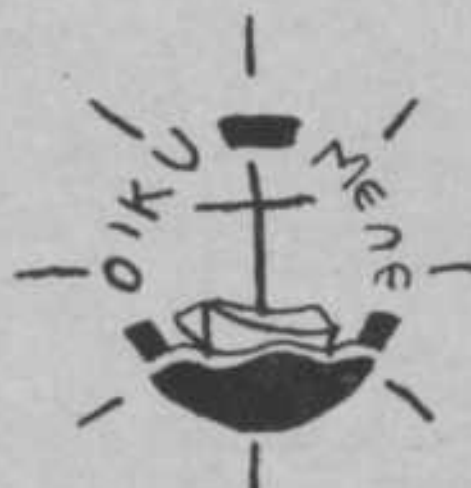
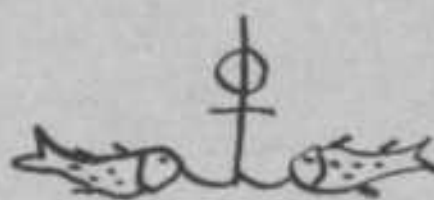

8. Johannes zei van Christus: „Ik heb aanschouwd, dat de Geest neerkwam als een duif uit de Hemel en Hij bleef op Hem. (Joh. 1:32).

9. Luther noemt de roos een beeld van Vreugde en Vrede.

10. Als „Wapentekens” kunnen gebruikt worden:

1. Symbool van het geloof van diegenen, die met Christus verbonden zijn (de vissen), en door Hem met elkaar. (in dit hele beeld staat het kruis centraal).

2. Het beeld, dat alle gelovigen der wereld onder Christus' kruis één zijn, en door Hem bewaard en beschermd worden onder alle gevaren. (Dit is het beeld der Oecumene).

3. Het teken, bij de Reformatie door de Protestanten in Frankrijk gedragen. Beeld van vreugde en vrede onder het Kruis, door de Heiligen Geest gegeven. (Dit wordt in Frankrijk en Zwitserland gedragen, ook in Nederland steeds meer. Hugenotenkruis, naar „Hugenoten”, de naam voor Franse Calvinisten).

4. Luthers wapen: door de Lutherse Kerk als symbool aangenomen. Beeld van het kruis, dat in het hart geplant, Vreugde en Vrede geeft.

LENTE

Padvindsters, heb je de lente zien komen? Heb je de lente gevoeld, geroken? Ze is er. Overal. De crocussen, de narcissen, ze staan te pralen in de tuinen. De vroege tulpen, de eerste hyacinten, komen al. En laag bij de aarde de prachtige blauwe scylla's, de druif-hyacintjes. En buiten in de velden: volop madelieven en langs de wegen: klein hoefblad, speenkruid stralend geel. Langs de slootkanten de glanzend gele dotters. In de parken de chinese klokjes, de gele brem, de lente-geurende ribes: wrang-zoet. Heb je ze gezien al die planten in de zonnige Maartse dagen? Padvindster, vergeet niet de lente te beleven. Kijk in de tuinen, trek naar buiten naar de velden. Zie hoe de crocussen in de zon zich wijder openen om maar meer en meer zonlicht op te vangen. Wijder, wijder open willen ze. Ze willen groeien, ze willen bloeien! Ze willen van dat mooie, goede warme licht zo veel verzamelen als ze maar kunnen. Ze willen er zich mee verzadigen. Meer, meer! Stel jij je zo open voor al het goede, mooie, schone,

warme in de lente van jouw leven. Stel je open, wijder, steeds wijder om het te ontvangen. Haast je om het te ontvangen! De planten hebben ook haast. Let eens op de tuinen als het zo'n stralende dag is. Het is of alles tegelijk de aarde wil doorbreken. Het is of alle knoppen tegelijk los willen springen. Het is nu lentetijd. Nu, nu moeten we groeien, bloeien, ontvangen om straks als het zomer is schoner vruchten te kunnen dragen. Zo moet je in de lente van je leven groeien, bloeien, padvindster, om straks in de zomer van je leven de rijke vruchten te kunnen dragen van wat je in de lente tot je nam. In de zomer en in de herfst van je leven zul je moeten geven van de rijke vruchten die je verzamelde. Zorg dat je veel te geven hebt. Wat je ook wordt: verpleegster, onderwijzeres, kantoorjuffrouw, huisvrouw of moeder in een gezin, draag de gouden korenschoven, de rijpe vruchten in je hart en deel ze uit aan wie ze nodig hebben en dat zullen velen zijn.

R. G.-B.

nen lopen, hardop zat te lachen omdat de ander zo gehold had om uit het griezelige donker van het bos te komen, en datzelfde kind, dat nog nooit van een scheerlijn gehoord had, riep hardgrondig „wat een sufferd!” omdat Lientje de kampolifant over zo'n scheerlijn gestruikeld was.

Via het verhaal van de installatie in het kamp en Willie, die haar fluitkoord nog vlechten moest en de eindigen al vlechtend in de modder liet slieren, zaten ze tenslotte ineens over Jannies nieuwelingkaart gebogen en ze wisten zelf niet meer hoe dat zo gekomen was. Mevr. Essing had allang haar strijkplank opgeborgen en zat het tweetal stilletjes glimlachend op te nemen. Toen er even een pauze was in hun gesnater vroeg ze of Mieke even wilde gaan staan. Ze bekeek met vakkundige blik het model van haar uniform en dacht dat ze het misschien wel uit die donkerblauwe overall van vader zou krijgen, die hem immers toch te nauw was, al zou ze wel een beetje moeten goochelen met de banen van de rok.

„En dan kun je best bij ons in het vendel geïnstalleerd worden”, bedisselde Mieke voortvarend, „weet je, wij hebben met Sint Joris installatie, da's al gauw, over ruim veertien dagen al. Maar je kunt makkelijk klaar komen, hoor. Ik heb toch vacantie, dus ik kan je best helpen. En dan vraag ik, aan Guido of ze aan jouw leidster wil schrijven of die het ook goed vindt”.

„Zal d'r effe meevalle!” glunderde Jannie, „Krijg ik vas weer een brief van d'r!”

„Moe”, jengelde de oudste van de drie krielen, en het drong ineens tot Mieke door dat hij dat daarnet ook al een paar keer gevraagd had, „gane me nou nog niet ete?”

Ze schrok ervan en stond haastig op. Hemel, wat was ze idioot lang

blijven plakken; het was nota bene al haast zes uur!

„O, ik heb u veel te lang opgehouden, mevrouw”, mompelde ze met een kleur als vuur.

„Nee, nee hoor”, protesteerde mevrouw Essing, „me man is d'r immers nog niet. Ik ben d'r juist blij om, want Jannie heb een echte fijne middag gehad. Maar nou moet je ook nodig een poosje uitrusten, kind”. Ze streek haar bezorgd over het steile piekhaar en Mieke bedacht ineens weer dat het toch immers geen gewoon, gezond kind was waar ze zo druk mee zat te redeneren. Ze begon nu ineens te twifelen of ze er wel goed aan gedaan had haar zo mee te slepen in haar kampavonturen. Ze nam een beetje haastig afscheid nadat ze beloofd had dat ze gauw terug zou komen om de liedjes te leren. En een fluitkoord zou ze dadelijk bestellen bij Guido. De jaargang van de Padvindster legde ze op tafel naast het speenkruid en de sinaasappels.

„Hier staan allerlei verhalen over padvindsters in”, zei ze, „je kunt ze wel een poosje hier houden als je van lezen houdt”.

„k Hou nie van leze”, zei Jannie een beetje ongeduldig. Maar Mieke begon haar nu al een beetje te begripen.

„O nou, dan kijk je de plaatjes maar es”, zei ze vrolijk, „zorg je dat de kleintjes ze niet te pakken krijgen?”

Ze bolderde de trap af. Gek, hij leek beslist minder steil en niet half zo donker als toen ze straks naar boven was geklommen. Ze was al bijna beneden toen ze nog nageroepen werd:

„Kom je dan morgen weer?”

Ze draaide zich op de trap om. Ze straalde.

„Nou, morgen kan ik niet zo goed. Zaterdag dan? We hebben toch geen

opkomst vanwege Pasen. Goed, tot Zaterdag dan! Daaag!”

Fluitend trok ze de deur achter zich dicht. Fluitend klom ze op haar fiets. Ze moest rennen om op tijd voor het eten thuis te zijn. En dan moest ze vanavond meteen nog, maar even langs Guido gaan om over die installatie te praten. Ze wist tenslotte helemaal niet of dat zo maar in orde kon komen met die Postleidster.

Terwijl ze naar huis racete moest ze bijna lachen om haar eigen gedachten van een paar uur geleden. Nee hoor, als ze dat zieke meisje uit haar verbeelding ontmoet had was het toch niet zo goed geweest als nu met dat onmogelijke, onverschillige kind, dat van toeten noch blazen wist. Want de droom-Blauwe Vogel zou door zo'n bezoek niet veranderd zijn; die was al zoals ze wezen moest. En dit kind, dat echt van plan was geweest om „eraf” te gaan, had nu gevraagd of ze morgen terugkwam, en haar moeder maakte al plannen voor haar uniform... En toch hadden ze het met geen woord over wet of belofte gehad, niet over de wereldbond of de idealen van de padvinderij, niet over het moeilijke leven van een Blauwe Vogel en haar opgave om haar lot opgewekt te dragen. Mieke begreep ineens heel helder dat haar Blauwe Vogel daar heus nog niet aan toe was, maar dat het vast en zeker later wel komen zou.

Ze slierde het tuinhekje binnen, luidkeels zingend.

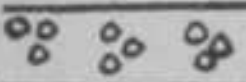
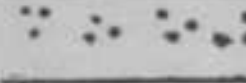
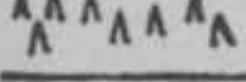
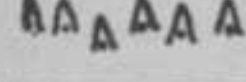
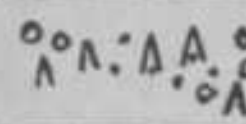
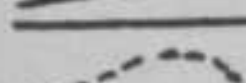
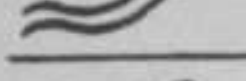
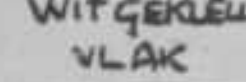
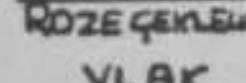
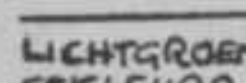
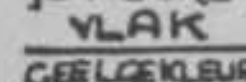
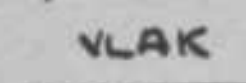
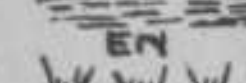
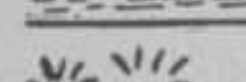
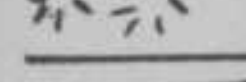
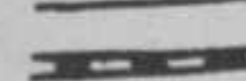
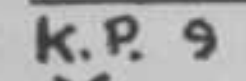
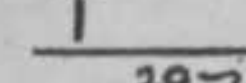
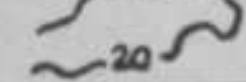
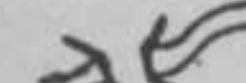
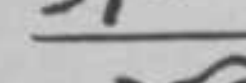
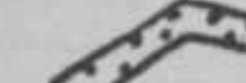
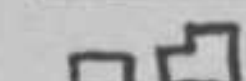
„En?” vroeg haar moeder, zodra ze de keuken binnenstormde.

„O, 't was leuk”, verzekerde Mieke, en een beetje aarzelend: „heel anders dan ik gedacht had, hoor”.

Maar hoe leuk het geweest was, en hoe anders, dat zou ze nooit precies uit kunnen leggen.

CHIBI

TOPOGRAFISCHE KAARTTEKENEN

	LAAG LOOFHOUT GROEN GEKLEURD
	HOOG LOOFHOUT GROEN GEKLEURD
	LAAG NAALDHOUT GROEN GEKLEURD
	HOOG NAALDHOUT GROEN GEKLEURD
	GEMENGD BOS GROEN GEKLEURD
	(ROOD GEKLEURD) VERHARDE WEG
	(ONGEKELEURD) NIET-VERHARDE WEG
	VOETPAD
	(BLAUW GEKLEURD) RIVIER, BEEK.
	(BLAUW GEKLEURD) MEER
	WIT GEKLEURD VLAK
	ROZE GEKLEURD VLAK
	LICHTGROEN GEKLEURD VLAK
	GEEL GEKLEURD VLAK
	MOERASSIG
	MOERASSIG + RIET
	HEUVELTJES
	SPOORLIJN, ENKEL
	DUBBEL SPOOR
	K.P. 9
	WEGWIJZER
	(BRUINE LIJN)
	HOOGTELIJN
	BRUG
	SLUIS
	WEG (ROOD) MET BOMEN
	(ONGEKELEURD) BOOMGAARD
	(ONGEKELEURD) BOOMKWEKERIJ
	(ROOD GEKLEURD) HUIZEN
	KERK MET TOREN
	KERK ZONDER TOREN

Eerste klasse spoor (I)

Al heel vaak hebben we de verzuchting gehoord: „Bestond er maar een Eerste klasse boekje, net zo als voor de Nieuweling en Tweede klasse-eisen, dan kon ik tenminste eens opschieten. Een heleboel eisen van die Eerste klassekaart weet ik wel zo'n beetje, maar hoe het nu precies moet, daar kan ik niet achter komen”.

Iedere maand zal er in „De Padvindster” een artikel verschijnen, dat een onderdeel 1e Klas grondig behandelt. Dus eigenlijk een 1e Klassspoor in maandelijkse afleveringen.

Eerste klas p.v., dat klinkt allemaal aantrekkelijk in de oren. Een punt waar we allemaal naar toe willen en liefst zo vlug mogelijk. Maar vlug alleen betekent vaak half en half werk is nu net datgene wat een 1e klas p.v. niet kent. 1e Klas p.v. zijn betekent grondig werken, nog ernstiger trachten de wet na te leven, een voortdurend voorbeeld zijn voor alle andere p.v.'s, wat je weet goed weten en ook in de praktijk kunnen toepassen. Een 1e Klas p.v. moet een steun voor haar leidster en haar ronde betekenen, aan wie je iets kunt overlaten zonder bang te zijn, dat het niet goed zal gaan. Een p.v., die haar schouders onder alles zetten wil en niet bij de pakken neerzit. Dat klinkt ideaal, he? Maar zover willen we allemaal komen en zover moeten we zijn, als ons het 1e Klasstreepje wordt uitgereikt. Maar denk niet, dat je omdat je dit streepje hebt, iets meer dan de anderen bent, die nog niet zover zijn, want den ben je op het verkeerde spoor. Dat streepje laat alleen aan de anderen zien, dat je bewezen hebt, dat je technisch verder bent, dat je heel goed begrepen hebt, wat de wet betekent, dat je weet wat ons motto „Wees Bereid” wil zeggen. Dat streepje laat zien dat je er nu een plicht bij hebt gekregen, n.l. een actieve steun te zijn in je ronde en in je vendel.

„Wees Bereid”, dat was ook de naam van het 1e Klasse week-end dat in Februari in Buitenzorg gehouden werd en waaraan bijna 40 p.v.'s op weg naar 1e Klas aan deelnamen. We waren toen allemaal ganzen, want we baseerden 't week-end op een verhaal over 'n Sneeuw-gans. Die sneeuw-gans die volhield tot het eind, onzekerheden en gevaar niet vermijgend. Wij gaan nu ook zo'n tocht maken, en ik hoop dat de 40 p.v.'s die in Baarn waren, mee gaan op deze tocht, die ook vol onverwachte moeilijkheden zal zitten. En jullie padvindsters die niet in Buitenzorg waren toen, gaan jullie ook mee op onze avontuurlijke tocht, langs allerlei spannende punten, naar ons einddoel: Eerste Klas. We vormen een grote vlucht, en we zullen niet dalen als de tocht

ons te zwaar wordt. We kunnen alleen ons doel bereiken door vol te houden, dus zet je tanden op elkaar ook bij de moeilijke delen. Dus, p.v.'s, lees deze artikelen iedere maand en besluit je met ons mee te trekken, dan zul je alles wat we hier bespreken ook gaan DOEN. En dat betekent 1 't Buiten doen en 2 Herhalen, want van éénmaal heb je het nog niet onder de knie.

En nu gaan we op weg. Op onze tocht zullen we veel gebruik moeten maken van Kaart en Kompas, dus daar beginnen we deze keer mee.

Een kompas kennen we allemaal, en ook de 16 verschillende streken. Maar voor de 1e klas zullen we met meer dan 16 streken moeten kunnen omgaan.

Er zijn verschillende soorten kompassen die in meer dan 16 streken zijn ingedeeld. Ze zien er allemaal een beetje verschillend uit, maar tenslotte werken ze eigenlijk toch weer hetzelfde. Je moet ze even leren kennen.

We zullen daarom nu proberen een kompas te bekijken dat jullie allemaal in handen kunt krijgen, n.l. Het Silva-kompas, dat in de Gildewinckel te krijgen is à f 4,50.

Als je de tekening bekijkt en je neemt zelf een Silva-kompas erbij, dan zul je ongetwijfeld wel eruit kunnen komen. Inplaats van 16 streken zijn er nu meer. Soms is een kompas ingedeeld in 64, 300, 400 of 360 streken. Dit kun je dus vinden aan de achterkant van de roos (zie tekening).

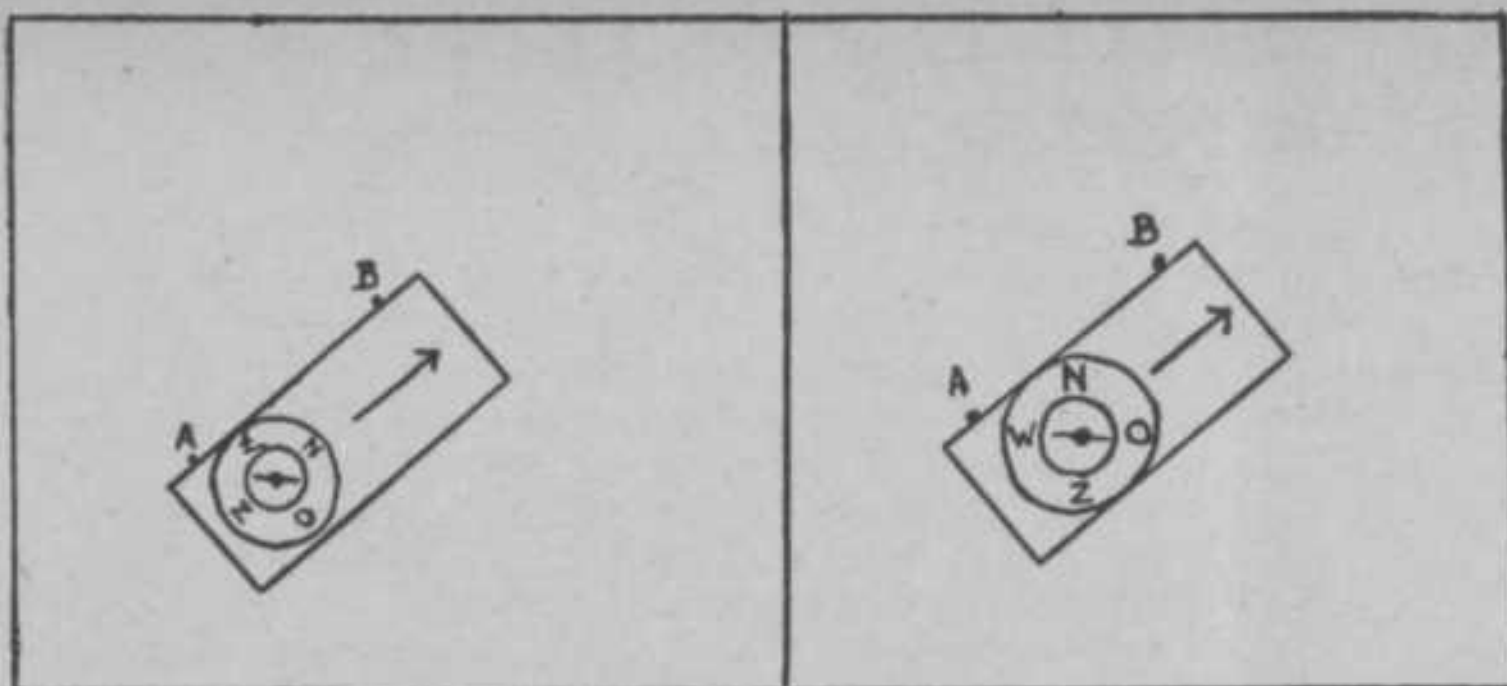
Laten we nu een indeling aannemen in 64 streken.

Noord is 0 of 64, Zuid is 32, Oost is 16, West is 48.

We spreken nu ook niet langer meer van Zuid-Oost-West enz. maar nu zeggen we Noord-Noord 32 (voor Z.) -Noord 16 (voor O.) -Noord 48 (voor W.). En alle daartussen liggende richtingen worden op dezelfde manier aangegeven. Je begrijpt, wanneer je 64 verschillende streken hebt, inplaats van maar 16, dat dit veel nauwkeuriger werken is. Achter op de roos vind je dus de indeling in cijfers van 0 tot 64. Als je nu goed kijkt, zie je een zwart streepje achter op de roos, die de richting aanwijst. Hoe nu dit kompas te gebruiken:

1. Richt 't kompas met de richtingpijl naar je doel, draai de roos, zodat je Noordnaald op de N. komt te liggen die op je kompas staat. (Als je de roos draait, denk er dan om, dat je de richtingpijl aldoor naar je doel laat wijzen). Draai nu je kompas om en nu kun je aan de achterkant met behulp van het zwarte streepje de richting aflezen.

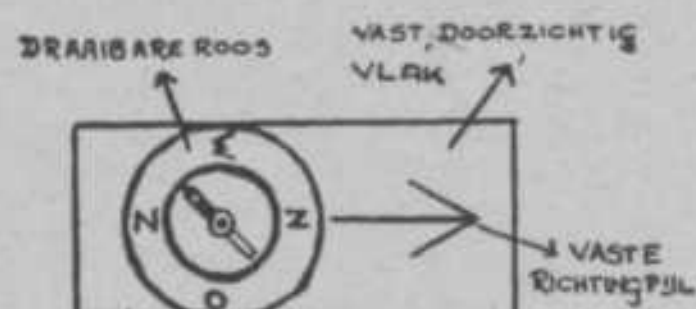
2. Nu het gebruik omgekeerd. Dus nu wil je in een opgegeven

1. LEG KOMPAS OP DE KAART
LANGS DENKBEELDIGE LYN
A-B

2. DRAAI KOMPASROOS, ZO DAT
DEN VAN KOMPAS NAAR N. VAN
DE KAART WIJST (DUS NAAR
BOVENKANT V.D. KAART).

richting gaan lopen. B.v. N. 14. Draai eerst de roos, aan de achterkant kijkend, tot het streepje op 14 wijst, keer nu je kompas om en houd het op de vlakke hand. Draai nu zelf met het kompas op je hand zolang rond, tot de N. naald op de N. op je kompas staat. De richtingpijl wijst nu de te volgen richting aan. Kies nu een voorwerp, of zet een andere p.v. in die richting neer, en wandel naar dat punt. Vandaar uit neem je met hulp van je kompas weer een nieuw punt, tot je bij de gewenste plaats bent aangekomen. Wees vooral erg precies als

BOVENKANT SILVA-KOMPAS

van een deel van het land. Op de kaart staat aangegeven welk deel en bovendien staat erop hoeveel maal verkleind het kaartoppervlak van de werkelijkheid is.

Er staat dan op de kaart b.v.: Schaal 1:25000, of 1:50000.

1:25000 wil zeggen, dat het kaartoppervlak 25000 maal zo klein is als de werkelijkheid. Dus 1 cm op de kaart is in werkelijkheid 25000 cm. Stafkaarten, uitgegeven door de Topografische Dienst. Al deze kaarten hebben dezelfde, bepaalde kaarttekens, die je moet leren kennen, om te weten wat ze betekenen.

Hiernaast vind je enige van de voornaamsten.

Wat is een kaart eigenlijk? Kort gezegd: Een verkleinde plattegrond je op kompas in een bepaalde richting loopt, een kleine afwijking in het begin, wordt over een grote afstand natuurlijk steeds groter.

En nu de kaart.

De kaarten waarmee we goed moeten kunnen omgaan, zijn de z.g. of 1 cm is in werkelijkheid: 250 m. 4 cm is dus 1000 meter, of 1 km. De kaart 1:25000 is, als je goed kijkt verdeelt in hokken van 4 bij 4 cm dus in vakken van 1 km in werkelijkheid. Je kunt dus al makkelijk zien op de kaart, hoe groot de afstanden in werkelijkheid zijn.

Het Noorden van de kaart, is altijd boven aan de kaart. De tekst is altijd geschreven van links naar rechts of in kaarttermen van West naar Oost.

Laat je nu niet afschrikken door al deze overstelpende puzzles, maar ga aan de gang, buiten. Eerst met een kompas en als je dat goed door hebt, ga je op zoek naar een stafkaart, en probeer nu eens op kaart te lopen.

Gebruik van de kaart:

1. Zoek het Noorden (met behulp van kompas, zon of andere hulpmiddelen).
2. Leg de bovenkant (dus het N.) van de kaart naar het Noorden.
3. Zoek nu waar je bent, dit gaat heel makkelijk als je de kaarttekens kent.
4. Stippel een route uit op de kaart, en probeer die nu met je kaart te volgen. Zodoende leer je al vlug de afstanden op de kaart ken-

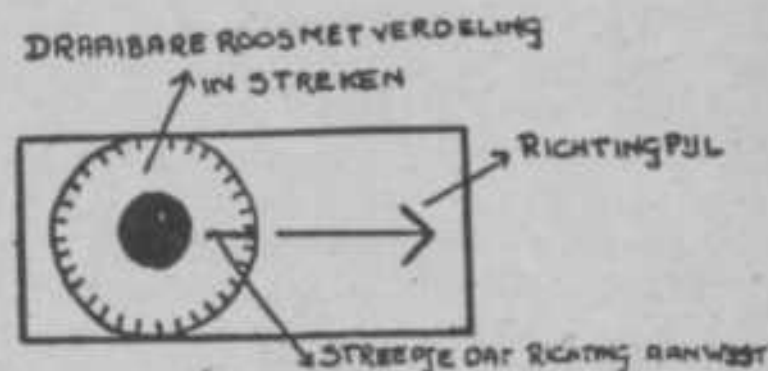
nen, je raakt vertrouwd met de kaart, je leert hem door en door kennen.

Maar niet altijd wil je langs de aangegeven wegen blijven lopen, je wilt ook wel eens dwars door alles heen naar je doel. Hier komt je kompas weer aan de beurt. Samen met de kaart en je kompas kun je precies bij het doel uitkomen. Laten we 2 punten nemen:

A, waar je nu bent, en B, het doel waar je heen wilt.

Leg je kaart op de grond.

1. Zie tekening.
2. Zie tekening.
3. Neem nu je kompas op, draai het om en aan de achterkant lees je met behulp van het zwarte streepje de te volgen richting af.
4. Draai kompas weer om, leg het op de vlakke hand, en draai met kompas in de hand zolang rond, tot de Noordnaald op de N van het kompas ligt. De richtingpijl wijst nu de richting aan die je gaan moet.
5. Voordat je een voorwerp kiest dat in de gevonden richting ligt bekijk je eerst de kaart grondig, meet de afstand A-B. Die is b.v. 6 cm, dus bij een schaal: 1:25000, is dit 1 1/2 km. Je weet dus dat je wandeling 1 1/2 km lang zal worden. Bekijk nu de kaartekens tussen A en B. Die zijn b.v. loofbos, en na 4 cm (dus 1 km) hei.
6. Nu kies je een voorwerp in de te volgen richting en gaat op weg, steeds zorgvuldig en precies je punten kiezend. Let op het land-

ONDERKANT SILVA-KOMPAS

schap, klopt dit met de gegevens van de kaart? Heb je het idee dat je de afstand afgelegd hebt, dan kijk je natuurlijk uit ook weer met hulp van de kaart of je bij je doel bent aangekomen.

Zo, dit alles eist heel wat oefening, laat het niet bij één maal, maar doe het net zo lang tot je dit zonder *moeilijkheden afaat. Voor de eis Routeschets kan je alles vinden in het Spoor van de Woudloper uit het Aprilnummer 1949. Kijk dat dus nog eens na.

Elk S I L V A kompas . . . een instrument
verschillende modellen onmisbaar voor oriëntering
Curvimeters in leder étui ★ **Staafmicroscopen**

Verkrijgbaar bij de Gildewinckel, Sportzaken en Opticiëns.

IMPORTEUR: INGENIEURSBUREAU LABORIS, WASSENAAR, ORANJELAAN 20, TELEF. K 1761-9871

Boekbespreking

„REGEN OP PINKSTERMAANDAG“,
door Gina van Weeden.

Uitgever A. Voorhoeve, Rotterdam. Prijs f 3,90.

Een meisjesboek dat boven de gewone „bakvisroman“ (vreselijk woord voor een vreselijk soort boeken) uitsteekt. Je ziet 't al dadelijk aan de illustraties die veel meer de stemming van het verhaal dan de gebeurtenissen uitbeelden. Geen stoere kantoor-mijnheer met mistekende benen, die een bloot-armige heldin ten dans leidt, maar fijne tekeningen van enkele bloemen, van regen tegen een raam, een vergezicht uit een dakkamertje, 'n vliertak met dikke bloeischermen....

In één dag, een dag waarop de regen alle plannen omver werpt en onverwachte gebeurtenissen schept, speelt het hele verhaal zich af: verwickelingen tussen Paul, de oudste zoon, en zijn meisje; emoties tussen de zusjes Janie en Ike en hun vriend Tim die een van beiden ten huwelijk zal vragen, teleurstelling in een vriendin voor de 15-jarige Cis, die troost in de tuin vindt, en boeiende ontdekkingen voor Annètte, de jongste van de familie Molenaar die op 't buitenhuis „Lantlust“ wonen.

De opzet van dit boek is origineler dan de uitwerking die toch af en toe weer vervalt tot 't peil van de meisjesroman, maar zij 't dan in zijn soort 'n goede en zuivere meisjesroman. Zeker zeer de moeite waard om te lezen, padvindsters-senioren!

„PARZIVALS GRAALTOCHT“ door Dr. F. C. J. Los,
Uitgegeven bij A. Voorhoeve, Rotterdam. Illustraties van Rie Reinderhoff. Prijs f 5,90.

De meesten van de senioren en pioniers zullen wel iets over het Middeleeuwse epos „Parzival“ gelezen hebben. Het begrip van „De Heilige Graal“ is misschien niet onbekend. Tot vele mensen spreken de beelden van Parzival en zijn tocht naar de Heilige Graal bijzonder duidelijk. Bij het lezen dringen de vragen zich aan ons op, waartoe komt de mens op aarde? Wat is daar zijn levenstaak en doel?

Gekleed in de beelden van het Middeleeuwse ritterlijke leven wordt hier op deze diepste vragen een antwoord gegeven.

Vreemd en onwetend staat Parzival met vragende ogen tegenover de onbekende wereld, die hem omringt. Als jonge man moet hij uit onervarenheid eerst veel mislagen begaan, eer hij zichzelf leert vinden.

Parzivals levensideaal, dat uit onbekende ziele-diepten in hem opstijgt, neemt voorlopig de gestalte van „het stralende ridderschap“ van zijn tijd aan. Eerst door vele vernieuwingen heen zal het tenslotte zijn hoogste vorm bereiken. Door de bijzondere gaven van zijn persoonlijkheid kan Parzival in de verborgenste diepten van het mens-zijn doordringen. Hij aanschouwt ze in de raadselachtige beelden die hem in de graalburcht tegemoet treden, de bloedende lans, het heilige graal, het overwinnende zwaard.

Maar hij was te onbewust om deze mysteriën te verstaan. Nu komt er een tijd dat Parzival leert kennen wat het is eenzaam te zijn, en wanhopig zwerft hij door een duister en zinloos geworden wereld rond. Eindelijk draagt toch de gang door de afgrond van lijden en smart vrucht. Op Goeden Vrijdag onthult de wijze Trevrizent hem de zin van al het doorstane leed. Elke stap tot dieper inzicht moet eerst door levenservaring gelouterd en beproefd worden, eer het werkelijk volledig bezit van de geestelijk herboren mens kan worden. De toegang tot het Christus-mysterie verbindt het ware inzicht met de kracht der hoogste liefde. Nu kan in Parzival het heilige medelijden opwellen, waardoor hij tot Graalkoning kan worden gekozen.

„ILLUSIA OP AARDE“ door Yrjö Kokko,
Uitgegeven bij v/h van Ditmar N.V.,
Amsterdam—Antwerpen. Prijs f 7,90.

Wie van de natuur houdt, moet eens dit boek lezen. Het is geschreven door een Fins dierenarts tijdens de oorlog Finland-Rusland. Kokko schreef het boek in een bunker aan het oorlogsfront, en heeft het verhaal doorweven met kleine flitsen van het frontleven, waarvan we de humor en tragiek ervaren. Het boek heeft een enthousiaste inleiding van Rinke Tolman.

Illusia is het jongste kind van Illusie, en woont op de regenboog! Ze vloog stilletjes naar beneden, waar ze Passi, een zoon van de stam der Pessimisten, ontmoet. Samen leven ze hun heerlijke leven in het Finse merengebied, en samen laten zij ons meeleven in het prachtige en machtige gebeuren van de Finse seizoenen. Ze vertellen ons van de flora en de fauna van het land, die ongeveer gelijk zijn aan de onzen.

Illusia maakt het ontwaken van de bloemen in het voorjaar, de vogels die hun nestjes gaan bouwen, mee en zelfs ziet ze hoe de koekoek stilletjes een eitje legt in een nest van een roodstaartje.

Als de winter nadert wordt Illusia bang voor de koude, maar een veldmuisje helpt haar aan een bontjasje, en ze hebben een heerlijk warm hol onder de grond, gemaakt naar een nieuwe vinding uit Amerika, door de Bisamrat.

Dit is een boek waar leidsters en padvindsters van zullen genieten.

EEN BOEK OVER DEN HAAG

Wanneer je buitenlandse vriendinnen een cadeautje wilt sturen of hun iets wilt meegeven ter herinnering aan de dagen die zij in ons land doorbrachten is het niet altijd eenvoudig iets geschikts te vinden.

„Een boek“ - denk je al gauw. Maar de taal - wie kent er nu Nederland in andere landen? Voor 'n dergelijke moeilijkheid heb je veel aan boeken met veel foto's, waarbij de tekst ook in het Frans en Engels is gedrukt. Bij de uitgeverij Ploegsma is onlangs een aardig boek over Den Haag verschenen: *The Hague as it is*. Ruim 70 foto's, met tekst in drie talen en een inleiding van E. Elias, die ook in het Frans en Engels is in staat. De meeste foto's zijn van Mr. Menalda, en zelfs Hagenaars zullen hier nog mooie plekjes vinden die hun onbekend waren. In dezelfde serie verschenen ook boeken over Holland, Amsterdam, Rotterdam en de Zuiderzee. Dergelijke boeken geven de buitenlanders een betere indruk van ons land dan reclame-plaatjes met klederdrachten die nauwelijks meer gedragen worden.

5-jarig bestaan van de „Vredesgroep '45“ te Culemborg.

De Vredesgroep '45' te Culemborg, die in Mei haar 5-jarig bestaan viert, nodigt alle Padvindsters en Padvindsters van 't gehele land uit om op 30 April a.s. naar Culemborg te komen en deel te nemen aan een wandeltocht door de bloeiende Betuwe. Deze tocht zal ongeveer 25 km lang zijn. 's Avonds zal er een groot kampvuur ontstoken worden, waarbij elke deelnemende groep één of meer recreaties ten beste moet geven.

Willen de groepen, die animo voor deze prachtige tocht hebben, zich vóór 25 April a.s. opgeven bij Oehoe van Buytene, Herenstraat 25, Culemborg. De inschrijvingskosten bedragen slechts 25 cent p.p.; dit geld kan worden gestort op gironummer 360580 ten name van Oehoe v. Buytene. Nadere bijzonderheden volgen na opgave.

Padvindsters en Padvindsters, op naar Culemborg!!

koolwitje

kleine vos

oranjetip

Natuurspeurtocht in April

Bij zonnig weer fladderen nu de vlinders en gonst het van bijen en hommels. Let eens op dat de Koolwitjes bij voorkeur zitten op bloemen van de familie van de kruisbloemigen: pinksterbloem, muurbloem, koolzaad, enz. Alleen daarop leggen ze hun eitjes. En de Kleine vos — die mooie vlinder met z'n patroon van roodbruin en wit en donkerblauw — legt z'n eieren alleen op de brandnetel.

De vogels maken veel geluid in deze maand. Heb je de koekoek al gehoord? De duiven roekoeën de hele dag, het is net of ze telkens verschrikt midden in een zin ophouden. Omstreeks 24 April zingt de nachtegaal voor 't eerst. Schrijf de datum dat jij hem voor het eerst hoorde maar in je natuurdagboek.

pinksterbloem/helgroen →

rood

blad van paardebloem

→ zeel

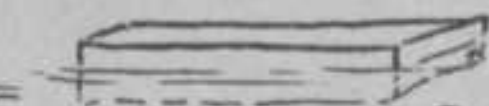
bloeiende larix

Hoe is 't met het kikkerdril dat je in een grote wijde fles had? Hebben de visjes al poten? Je kunt nu eens met je schepnet naar salamanders gaan vissen. Denk er aan dat je een klein plankje op het water van het aquarium laat drijven, de salamanders moeten net als de jonge kikkertjes als ze volgroeid zijn, ook eens in de lucht kunnen ademen. Wat prachtig staan de dotters te bloeien aan de slootkant. De duinen zien paars van de viooltjes en in de bossen van de Achterhoek ziet het wit van de anemonen. Maar als je niet in dergelijke bevoorrechte buitenstreken woont kan je toch ook bloemen te over vinden. Heb je wel eens een onkruidverzameling gemaakt, getekend of gedroogd? Begin maar: Paardebloem, Herderstasje, Hondsdraf, Weegbree. (Wist je dat je de jeuk en uitslag door brandnetels veroorzaakt weg kunt maken door er met een weegbree-blad over te wrijven? Probeer het eens); Witte dovenetel, Pinksterbloem, Ereprijs. Je hebt er zó twintig bij elkaar. Je ontdekt zoveel bloemen op de grond dat je zou vergeten naar boven te kijken hoe de bomen bloeien. De populieren hebben dikke rode katjes, die als rode rupsen op de grond vallen. De beukebloemen zijn niet zo gemakkelijk te ontdekken. De vrouwelijke zitten op korte steeltjes (je ziet de vorm van de beukenapjes er al een beetje in) en de mannelijke bengelen aan lange dunne steeltjes. De lange dunne schutblaadjes die om de knoppen heen zaten vallen gauw af, ze liggen dik gestrooid onder de beukeboom. Natuurlijk ken je het verschil wel tussen een bloeiende appel en een bloeiende pereboom? Appelbloesem is roze, perebloesem wit het is net of een volwassen appelboom de brede vorm van een appel heeft, terwijl de kroon van een pereboom meer op een peer lijkt.

De radijsjes die je voor 't insigne „tuinieren“ zaaide, zijn al hele plantjes geworden. Nu gaan we eenjarige bloemen zaaien, op dezelfde manier: grond ompspitten, gelijk harken, 1 cm. diepe geultjes trekken, die nat gieten en in de modder die je zo krijgt het zaad uitstrooien, 1/2 cm. grond er over heen strooien en alles netjes vastklappen en tegen de vogels beveiligen. Wat heb je voor bloemen gekozen? Slaapmutsjes, Juffertje in 't groen, Zonnebloemen, O.I. kers, of heb je een pakje uitgezocht met een prachtig plaatje en een onuitsprekelijke naam zoals Brachicome, Calliopsis of Phacelia, waar je nog allerlei verrassingen aan kunt beleven. Neem tussen de rijen minstens 30 cm afstand. Terwijl je aan het spitten bent komt er een dikke wurm naar boven en kijk daar loopt een prachtige zwarte tor met paars bronze glans: de tuinloopkever. Wat is er veel om in je natuurdagboek op te tekenen.

loopkever

salamanders

brandnetel en weegbree

Deze vier meisjes zijn padvindsters van het gewest De Nederlandse Antillen, die op het eiland Curaçao de Blauwe Koorden haalden. De meest linkse is May Winkel, die de eerste op Curaçao was, die deze onderscheiding verdiende; de Koorden werden haar op 10 Mei 1947 uitgereikt. De tweede v.l.n.r. is Betty Smidt, die ze

op 31 Juli 1948 uitgereikt kreeg. De twee laatste meisjes ontvingen de bekroning van hun werken als padvindster op 27 Januari 1950. Het zijn: Tine van Proosdij en Cora Schotborgh. Al deze padvindsters zijn leden van groep II, de „Baden Powell” groep.

PADVINDSTERS MET DE BLAUWE KOORDEN

werden in Delft in de Maria van Reigersberchgroep: Leni Kleinveld, r.l. Eekhoorns; Magda Berends, a.r.l. Eekhoorns. Te Utrecht in het Vigihama vendel Toos Vinkenburg, r.l. Mandoline.

Te Zaandijk in de Harriet Beecker Stowegroep Cobi Sikker, vendel Duiventil.

Te Den Haag in Wegeli West de Paddestoelen Frelie Thomson en Hanneke van Kampen.

Te Meppel in de O.L.I.A.B. groep Beata Erdsieck.

Een gezellige avond

Rrang... daar ging de telefoon bij Akka, hoofd-leidster van Movertro, afd. Voorburg. Het was Chouette, die vroeg of enige padvindsters haar konden komen assisteren bij het dineetje, dat het Hoofdbestuur aan Veedim aanbood.

Na eerst op een Zaterdagmiddag de nodige afspraken te hebben gemaakt, gingen op 7 Maart om 5 uur Tony, Gobje en Freddie, van Movertro II, gewapend met de huissleutel naar het huis van Chouette. Op de keukentafel vonden wij talrijke papieren met inlichtingen over het eten. Vooral waar de ingrediënten stonden, want alles was door het huis verspreid. De aardappelen, tomaten en de bloemen b.v. waren in de boven-W.C. neergezet, daar dit de enige koude plaats in huis was.

We gingen koortsachtig aan het werk om de hors d'oeuvres op tijd klaar te krijgen. Om 6.45 uur kwam het H.B. Even daarvoor waren er enkele padvindsters van Movertro III, die een recreatie moesten opvoeren, al gekomen, zodat het propvol in de keuken was. We hebben ze echter maar aan het roeren gezet, terwijl wij opdienden. Voor het eten kwamen er nog vier kabouters, die namens de kringen van Voorburg een bloemstukje aanboden.

Na de soep deed Movertro III de recreatie: „Hoe

een rondemiddag niet moet zijn”. Daarna deden we de doperwtjes, puree, ham en saus op. We schepten ook wat voor ons zelf op en gingen daarmee op de trap zitten, want in de keuken was geen stoel meer. Toen hoorden we binnen iemand zeggen: „Moeten die kinderen geen eten hebben?” Van schrik stonden we toen in de keuken.

Toen kwam Chouette vragen of er nog doperwtjes waren, maar we knikten eensgezind van nee. Laten we nu een kwartier later een schaal willen omwassen en blijken dat die nog vol met doperwtjes zat! Toen was het echter te laat.

Nadat men de puree enz. op had, deed Movertro II enige volksdansen; daarna ruimen we af en deden de vruchten met slagroom op. Even later kwam Hopfriet ons halen, want Veedim ging een ware geschiedenis vertellen. Het ging over een zaak waarbij zelfs bloed vloeide en Veedim zich telkens de keldertrap afstortte. Na de koffie wisten we nog af en ruimen de kamer op. Om half elf gingen we naar huis.

We zijn erg blij dat we dit mochten doen en we willen hier namens heel Movertro Veedim hartelijk bedanken voor alles wat ze voor ons in de afgelopen jaren heeft gedaan.

Freddie, Tony en Gobje, Movertro, Voorburg.

Padvindsters overpeinzingen

DE AVOND VALT.

Het is een mooie lente-avond. De zon is aan het zinken en heeft de hemel veranderd in een diep-rode vuurgloed waartussen enkele wolken zich voortbewegen. In het bos rumoeren nog de vogels, maar alengs begint dat vrolijke gekwetter op te houden. Ik dwaal dieper en dieper het bos in. Opeens vangt mijn oor een geluid op, een helder, hoog trillertje van een vogel. Het is een nachtegaal. Zijn roep wordt beantwoord en als ik blijf luisteren hoor ik in de verte nog meer nachtegalen. Alle andere vogels hebben opgehouden met zingen, het bos is nu voor de nachtegaal alleen en hij overstemt de weemoedige stilte van de komende donkere nacht met zijn zuiver geluid.

De zon is nu geheel onder, een vaag rood kleurt nog de horizon. De schemering valt in en als ik eens diep ademhaal ruik ik de vochtige, versterkende nachtlucht, die nu begint op te zetten. De bomen worden in een licht waas gehuld, over de velden strekt een vochtige damp zich uit. De natuur bereidt zich voor op de nacht die komen gaat, die rust en slaap brengt, die frisse kracht schenkt aan al wat leeft.

Hoe mooi is zo'n lente-avond in het donkere, zwijgende bos. B. K.

BEDE

God, geef mij kracht te dienen,
Mijn hele leven door.
Want ach, ik geef zo weinig
Aan Uwe stem gehoor.
Ik kan alleen niet verder,
Ik heb U nodig Heer!
Om mij op 't pad te brengen,
Als ik afdwaal keer op keer.
Schenk mij Uw liefde en sterkte,
Om telkens, elke dag
Mijn taak weer te hervatten,
Met blijde stille lach.

E.B.

Een clubhuis zoals elk vendel wel zou wensen. En zelf gebouwd! Dit is van de R.K. gidsen in Helmond die met hun vaders dit „Kluisje” bouwden. De gidsen bikten een paar uur per week stenen van een afgebrand huis en gaven bij het bouwen de stenen en pannen aan. Een mooi voorbeeld. Wie van onze p.v. groepen — vaders en dochters — doen het na?

Pow-wow achter de mast

Er zijn een paar brieven binnen gekomen voor deze rubriek, die ik graag met jullie wil bespreken.

Daar is dan allereerst het voorstel van een Haagse padvindster, dat hierop neerkomt dat iedere ronde wanneer ze een geschikte pow-wow vraag hebben, deze aan ons opsturen, waarna we hem inleidend zullen bespreken achter de mast. Jullie kunnen dan in je ronde, wacht of vendel zelf verder hieraan borduren en stuurt het resultaat, als dit de moeite waard is, weer naar ons, waarna wij de ingekomen meningen samenvattend weergeven in het volgende nummer van de Padvindster.

Twed vond dit een goed voorstel en stuurde me de brief door en wij hier voelen er ook veel voor. Of het zal lukken? Dat hangt van jullie af. Over het algemeen komen er weinig reacties binnen op deze pow-wow's achter de mast. Is dat omdat jullie 't er altijd zo roerend mee eens zijn? Of lezen jullie 't maar niet?

Wordt er eigenlijk wel gepow-wowed in jullie vendel of op ronde-opkomst? En komen jullie er altijd uit? Uit de problemen?

Wie voelt er wat voor dit voorstel uit Den Haag? Sturen jullie zelf eens het eerste onderwerp in?

Tenslotte is „De Padvindster” jullie blad, jullie eigen krant waarin je alles behandeld kunt krijgen wat je zelf wilt, maar dan moeten jullie er ook mee voor de dag komen.

En dan de tweede brief die ik met jullie wil bespreken: de brief uit Amsterdam. De schrijfster vraagt in de Pow-wow te behandelen: „Waarom we nooit uitgaan met vendel of groep!!

En nou weet ik echt niet of ik nu lachen of huilen moet om die vraag. Waarom gaan we nooit uit? Bedoel je met uitgaan: naar buiten gaan? Zo ja, dan kan ik daar moeilijk een antwoord op geven.

Padvinderij is een buitenspel, dat we dus zo veel mogelijk in de openlucht spelen. Nu is dat voor stadsgroepen wel anders dan voor vendels die bos of hei vlak in de buurt hebben, maar toch kun je er met je rondeleden in de Pinkster-vacantie of op een vrije Zaterdagmiddag best eens uittrekken. Natuurlijk niet iedere week, maar tussen *nooit* en *altijd* is heus wel een tussenweg. Bespreek 't eens met een paar enthousiastelingen uit je vendel.

Bedoel je met uitgaan naar een museum of Artis gaan, dan zal het ook eens van jullie uit moeten gaan. Het is voor een leidster vaak zo moeilijk te weten wat het vendel fijn vindt en waaraan ze behoefte hebben.

Houden jullie wel eens Ereraad? Bespreek daar dan eens waarom het *nooit* gebeurde. Of is het misschien zo dat je „*nooit*” zegt, terwijl je bedoelt maar éénmaal in de 4 weken, dat lijkt dan misschien „*nooit*”. Heus ik kan me niet voorstellen dat jullie er *nooit* eens uitgaan en dat daar dan niet over te praten valt! Probeer het eens. KAP.

VOOR DE PIONIERS

Wat betekent 4 Mei voor jou?

Het is al enkele jaren de gewoonte om op 4 Mei, de dag voorafgaande aan de bevrijdingsdag hen te gedenken, die hun leven voor onze bevrijding gegeven hebben. Ik geloof, dat het onze bijzondere plicht is niet alleen als Pioniers, maar ook als nadenkende jonge mensen, om vanavond even stil te staan bij de herdenkingsgedachte aan de gevallen. Zij gaven alles wat zij hadden en het kostbaarste wat zij bezaten: hun leven. Wij zijn allemaal nog jong en denken nog niet zozeer na over leven en dood, maar wanneer wij bij die gedachte toch even stil blijven staan, dan lijkt ons de scheiding van dit leven ontzaglijk zwaar, ongeacht wat wij er na verwachten te krijgen. De meesten van degenen, die hun leven gaven voor onze bevrijding, waren ook nog jong. Het moet ook wel héél wat geweest zijn, waar deze mensen hun leven voor gaven. Zij gaven hun leven niet alleen voor de vrijheid, maar ook voor een betere en mooiere toekomst, waarin vrede en vriendschap zou heersen; dat was het ideaal van velen van hen, en de meesten hebben zich vastberaden en zonder twijfel voor ons opgeofferd, ook voor jullie en voor mij.

Je zult misschien zeggen: heeft het zin om onze gevallen te herdenken want waar zij zich voor opgeofferd hebben, om vrede in de wereld te brengen, dat is er immers nog steeds niet. Natuurlijk hebben we een gevoel van medelijden met de nabestaanden van de honderdduizenden gevallen in de wereld. Maar inderdaad ons herdenken heeft geen zin als het niets anders is dan: herinneringen ophalen uit het verleden; het krijgt pas betekenis als wij er een opdracht, een taak voor de toekomst in vinden en bereid zijn die te aanvaarden.

Onze gevallen kunnen niet meer meewerken aan het in vervulling zien gaan van hun ideaal. Zij hebben voor ons bereikt tezamen met de nog vele overlevenden, dat er een eind gebracht werd aan de oorlog, het wapengeweld. Maar wapens kunnen geen vrede brengen. Vrede is alleen mogelijk, wanneer de oorzaken van de oorlogen verdwijnen: egoïsme, haat en angst, en wanneer daarvoor in de plaats komt eerbied voor elkaar, liefde voor elkaar en een eerlijk streven om samen in onderling vertrouwen de wereld weer op te bouwen.

Onze gevallen gaven hun leven — hoeveel vrouwen, moeders en meisjes lieten hun vaders, mannen en verloofden niet vaak welbewust het gevaar in gaan — zichzelf vergetend voor het grote doel. Van ons wordt nu niet gevraagd ons leven te geven voor ons land — maar van ons wordt gevraagd te leven en te strijden voor datzelfde ideaal.

De vijanden, die wij moeten bestrijden, in ons en om ons zijn: hebzucht, haat, jalouzie, slapheid, onverschilligheid. Laten we die mét elkaar bestrijden. En in dat leger, dat tegen deze vijanden strijdt, zijn wij hard nodig. Er is daarin voor jou een plaats open. Denk niet dat je „neutraal” kunt zijn, je moet partij kiezen, net als in 1940-1945. Als je slap of onverschillig bent, sta je al in het verkeerde leger, het leger van eigenbelang, verdeeldheid, oorlog en chaos. Neem het krijgsbanier van een nieuwe wereld onder Gods bevel op!

Dat alleen: ons besluit om hun strijd, die niet voltooid is, voort te zetten, geeft zin aan hun offer.

IUPITRA

Blokfluitspelers, opgelet!

Beste blokfluiters,

Dezer dagen heb ik al jullie brieven gesorteerd. Het viel me niet mee, en als 'k niet wist dat er heel

wat meer padvindsters en leidsters dan zich opgegeven hebben, een blokfluit bespelen, dan zou ik hier alleen maar kunnen mededelen dat er niets van kan komen, bij gebrek aan voldoende deelname.

Maar de brieven die 'k kreeg zijn bijna allemaal erg enthousiast. Nee, we kunnen dit plannetje toch niet zonder meer opbergen. Er zijn een paar plaatsen waar men al in padvindster-verband bezig is. Om te beginnen zullen we alle enkelingen die in de buurt van zo'n centrum wonen waarschuwen. Zij kunnen zich daarbij dan aansluiten als ze dat willen.

In sommige andere gewesten (N.-Holland, Z.-Holland, Gelderland, Utrecht,) loont het misschien de moeite eens een Zaterdagmiddag en -avond bij elkaar te komen, samen wat te spelen en te zingen, en te kijken of we een vast groepje blokfluiten bij elkaar kunnen krijgen. Hieromtrent zal ik overleg plegen met G.C.'s en trainers. Of het nog mogelijk en wenselijk zal zijn dit nog voor de zomer te organiseren? Waarschijnlijk is het beter er pas na de zomerkampen mee te beginnen. In ieder geval horen jullie er dus nog nader van. Als iedereen die zich op gaf nu maar trouw blijft spelen en anderen in haar omgeving opwekt, dan zal er best nog iets van terecht komen.

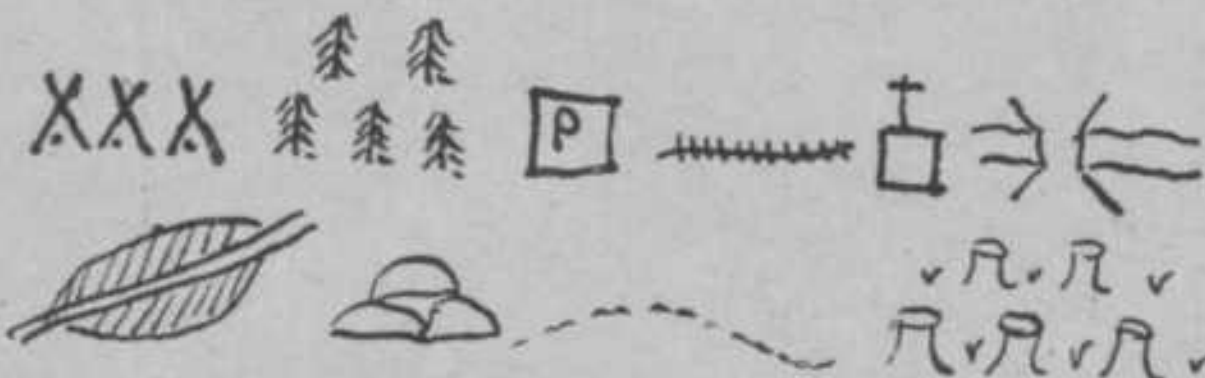
HOPFRIET

De Dodaimeke Groep te Winterswijk

zoekt contact met kampeerleidster die genegen is om a.s. zomer met deze groep (plm. 25 meisjes) te gaan kamperen. Ook combinatie met een groep, waaraan leidster met kampeerdiploma verbonden, is mogelijk, daar de Dodaimeke groep wel over leidsters beschikt, echter zonder kampeerdiploma. Volledige kampeeruitrusting (tenten inbegrepen) aanwezig. Groep heeft reeds onder geroutineerde leiding gekampeerd.

Brieven te richten aan de hoofdleidster Mevrouw H. A. de HULLU-Kosters, Balistraat 5, Winterswijk.

Een spel met kaarttekens

Een papier met kaarttekens voor elke ronde en de opdracht: Maak hier een verhaal bij. Dit is wat de ronde Abelen Ait Vedan, Hengelo (O.) er van maakte. *HET Kamp in Naaldwoud.*

We gingen op een dag, kamperen in een naaldwoud. We stonden bij 't postkantoor en hadden 't

[alleen koud

Daar kwam de tram,

We stapten in en hadden het allemaal naar ons zin.

Daar kwam de kerk in zicht, we werden uitgeladen,

En wat er nu gebeurde, dat kun je zeker wel raden.

We sjorden alles op ons rug

Voorlopig zien ze ons niet meer terug.

We liepen naar de brug, 't begon al warm te worden,

We namen toen een duik en dronken uit onze borden.

Na dit festijn ging 't lopen weer fijn,

We kwamen bij een weg

Die hol was en slecht.

We kwamen op een pad, dat naar een hunnebed liep,

Dat was voor voetgangers tralalalala piep.

We keken er op en er onder en er in,

Toen moesten we verder maar we hadden niet

[veel zin.

Ons kamp kwam al in zicht, we zagen veel stronken

Dat was van een omgekapt bos, wat zullen we

[vannacht lekker ronken.

We sjokten door het woud en 't werd alweer koud,

We sloegen op ons kamp en staken aan de lamp.

Van Sint Joris en andere ridders en van het Gouden Klaverblad

Misschien vieren jullie in je groep Sint Joris-dag, zoals de jongens doen en dan vertelt er zeker iemand het verhaal van de ridder die de draak doodde. De Sint Joris-legende heeft al zo dikwijls in „De Padvindster” gestaan; wie in oude jaargangen bladert, komt het verhaal in verschillende vorm tegen. Soms wordt de nadruk gelegd op de angst en de druk waaronder de burgers van Silene leven en de bevrijding en hun bekering tot het geloof daarna. Een andere weidt uit over de lieflijke prinses die geen uitzondering wil maken in de rij van door het lot aangewezen slachtoffers en die moedig de draak tegemoet treedt. De radio zal het weer anders vertellen dit jaar. Maar het hoogtepunt is toch altijd het ogenblik dat de dappere ridder in volle wapenrusting op zijn witte paard komt aanrijden en de prinses uit de macht van de monsterlijke draak redt.

Was 't niet een beetje toevallig dat die ridder daar juist kwam aanrijden, klaar om een Goede Daad te doen? Och neen, want die jonge mannen in de ridder-verhalen reden immers uit met geen ander doel dan om een reeks avonturen te beleven. In de verte blinkt voor hen 't einddoel, de moeilijk bereikbare opdracht, de „queste” die zij zich gesteld hebben. Maar op weg naar de queste beleven zij hun strijd en hun wonderlijke ontmoetingen waardoor ze groeien en rijpen en tot een waarlijk ridder worden.

Parcival heeft als queste, de graal die hij moet vinden. Andere ridders rijden uit om de bloedende lans te zoeken of het zwevende schaakbord. De questes, de opdrachten verschillen.

En nu hebben we dat middeleeuwse woord „queste” het afgelopen jaar plotseling in onze padvinderij horen noemen. Want ook in onze gelederen zijn er ridders uitgetrokken om een „queste”, een opdracht te volvoeren. Ze hebben een jaar lang door onbekende streken gereden, hun avonturen beleefd en hun queste tenslotte volvoerd. Ze zijn in Februari tot ridder geslagen en dragen het kenmerk van hun ridderschap in de vorm van een gouden klaverblad op de rechterschouder.

Draagt jouw Guido dat ereteken? Nu dan bof je, want dan heb je zeker een puike leidster. Het Gouden Klaverblad is een moeilijk te halen internationaal insigne voor leidsters, zoiets als de blauwe koorden voor padvindsters. Je moet er een jaar voor werken en aan allerlei eisen zoals: kampeerdiploma hebben, eerste klas padvindster zijn, enz. voldoen. Naast die padvindsters-eisen moet je ook nog op twee gebieden die niet tot de padvinderij behoren een opdracht, een queste volvoeren. In onbekend gebied, juist zoals de ridders naar onbekende landen trokken.

Lijkt 't je niet boeiend zo'n queste te ondernemen? Je zelf een opdracht te stellen en die tot een goed einde te brengen? Een en twintig Nederlandse leidsters hebben hun questes volvoerd op verschillende terreinen. Daar waren questes op het gebied van de muziek, van de natuur, van heemschut en handenarbeid. Lijkt 't je niet leuk als je nooit naar de avondhemel gekeken hebt, je te verdiepen in de sterrenwereld. Of de bezienswaardigheden van je streek te gaan onderzoeken waar je tot je schande nooit toe kwam? Drie maanden lang een paar keer in de week bloemen te schikken en bloemstukjes te maken en boeken daarover te lezen? Een nieuwe taal te beginnen? Te gaan tindrijven. Er is een eindeloze keuze van questen in de wereld om je heen.

Net zoals de ridders, hebben de leidsters die voor 't Gouden Klaverblad werkten, veel moeilijkheden ondervonden, veel avonturen beleefd. Ze zijn moedig uitgetrokken — als Sint Joris. Niet allen hebben het Gouden Klaverblad behaald. Voor sommigen is de tocht nog niet beëindigd. Maar op de een en twintig die het ereteken behaalden, zijn we dan ook erg trots.

De tuin van Buitenzorg begint op te knappen. Na de oproep in de vorige Padvindster kreeg ik direct bericht van een vendel uit Soest, dat hard gewerkt heeft. En tot onze grote verrassing stopte er op 1 April een auto voor onze deur, helemaal uit Emmen (geen Aprilmop hoor!) en die bracht 'n massa plantjes, die direct 's middags allemaal een plaatsje hebben gekregen. En nu komt het watervendel uit Hilversum nog om de puntjes op de i te zetten. Allen heel hartelijk bedankt.

En dan een extra woord van waardering voor de harde werksters van het werkweek-end van 1-2 April. Alles in huis glimt en blinkt, zodat we onze buitenlandse padvindsters met een gerust hart kunnen ontvangen. Het Vivo-vendel uit Hilversum zond een berijmd verslag er van waarin ze dichtten:

Iedere ronde kreeg een baan,
En hierop zijn de mattenkloppers, zwabbers en
(stoffers aan het werk gegaan.

Er werden dekens en matrassen geklopt,
plinten en deuren van de Orangerie gesopt.
Na thee gedronken te hebben,
gingen we verder met 't wegragen der webben.

Er is al gevraagd: Wanneer is er weer een week-end op Buitenzorg? De plannen zijn in de maak. Kijk er het Mei-nummer maar eens goed op na. IYOPTA

Gevonden voorwerpen

kaboutermuts, P.V.-petje, shawls, zeepdozen, tandenborstels, kammen, handdoeken, toiletzakjes, pyama-ceintuur (lichtblauw met stippeltjes), mantelceintuur (bruin), P.V.-riemen (1 met fluit), fluitkoord met fluit, mokken, zaklantaarn, portemonnaies, blauwe wollen capuchon, zangbundels, zakmes.

Alles terug te krijgen tegen vergoeding van verzendkosten. Verschillende voorwerpen liggen hier al meer dan een half jaar. Deze worden na 1 Mei opgeruimd.

Het Phoenix-weekend

Op 22 en 23 April a.s. organiseert „De Phoenix” dus een weekend voor Oud-Advindsters in „Buitenzorg” te Baarn. Het programma voor dit weekend luidt als volgt:

3.00—5.00 u. Aankomst.
5.00 u. Thee.
6.00 u. Broodmaaltijd.
7.00 u. Causerie voor Awanda (Mevr. J. van Nispen-van Wely) over de U.V.V.
8.30 u. Bespreking werking van „De Phoenix”.
(Door een commissie voorbereid).
10.30 u. Naar bed.

Zondag:

8.30 u. Ontbijt.
Gelegenheid tot kerkgang of wandeling.
12.00 u. Causerie over „Koptisch Christendom”.
1.00 u. Warme maaltijd.
2.00 u. Causerie over „De Advinderij van nu”.
3.30 u. Thee.
4.00 u. Sluiting.

Er is gelegenheid tot Maandagmorgen te blijven. Opgave tot deelname aan het Secretariaat van „De Phoenix”, Waterstraat 16, Delfzijl. Oud-Advindsters, tot ziens dus op 22 en 23 April a.s. in Buitenzorg.

HET BESTUUR VAN DE PHOENIX

In en Om

Ditmaal geen sterverslagen.

Kabouters, padvindsters en pioniers van de **Oliabgroep** in **Meppel** voerden ter gelegenheid van het 5-jarig bestaan „De gouden bal” op. Het was een gezellige en stijlvolle padvindstersavond.

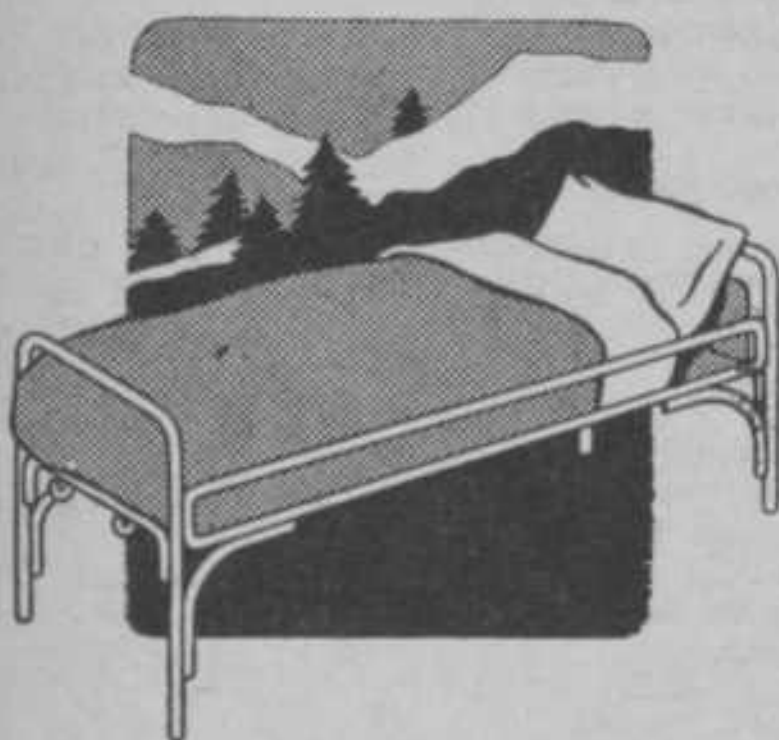
De **Luminegroep** afd. **Zaanstreek** hield haar jaarlijkse feestavond, waarop een padvindsters-opkomst werd gespeeld, met o.a. een EHBO oefening die de volle tevredenheid had van de aanwezige Rode Kruis mensen. Het zangspel „Jantje in modderstad” onder leiding van Dob nam de rest van de avond in beslag.

Kastanjes van **Ait-Vedan** in **Hengelo (O.)** hielden een weekendkamp waarop de leden tot het rondgeheim werden ingewijd.

De **Havikgroep** in **Groningen** hield een ouderavond. Na enkele toneelstukjes zoals „Een kampdag” en „Grootmoeder toen je een bakvisje was”, vertoonden de leidsters een poppenkast met poppen gemaakt naar Buitenzorgs recept. De film van Dwingelo en een ernstig stuk van de pioniers besloten de avond.

Pioniers in Vlaardingen verdienen geld voor een nieuw clubhuis, met een feestavond waarop ze toneel speelden en lootjes verkochten.

Er kwamen nog een paar beschrijvingen van buitengewoon aardige B.P. vieringen binnen, n.l. van de Postzegelgroep uit Amsterdam en van de **Blauwe Vogels** uit Katwijk en uit Oostkapelle. Maar ze kwamen lang na 1 Maart en jullie weet: Verslagen uit de afgelopen maand moeten vóór de 1ste bij de redactie zijn, anders zitten we steeds met oude kost.

In de afgelopen maand hebben wij weer een bedrag voor het bedje **Davos** ontvangen en wel f 74,—, zodat nu in totaal f 545,64 is binnengekomen. Toe, padvindsters, als je hiervoor nog niets verdiend hebt, ga dan eens op een rondemiddag je best doen. We moeten toch zeker samen het geld voor één bedje (f 1190) bij elkaar kunnen krijgen.

A. B. C. bij het afscheid van Veedim op de jaarvergadering voorgedragen

- A is Veedim's AFSCHIED dat zeer wordt betreurd
Daar onder haar leiding veel goeds is gebeurd.
- B is natuurlijk BUITENZORG, Baarn
N.P.G.'s eigen centrum, Veedim's wens sedert jaren.
- C zijn alle CONTACTEN zowel in binnen- als buitenland
in H.B. en Wereldcomité versterkte Veedim de padvindstersband.
- D is DOORTASTEND, de d uit haar naam
aan deez' eigenschap dankt ook Veedim haar faam.
- E is 't ENTHOUSIASME door Veedim betracht
en dat zij ook voortaan van 't Gilde verwacht.
- F is het FEIT dat geboekstaafd zal staan
Hoe ze twintig jaar ons Gilde is voorgegaan.
- G is natuurlijk het GILDE, dat soms zo anders deed
dan 't opperhoofd wilde.
- H dat is haar warme HART dat klopte voor ons allen
en aan dat hart zal 't afscheid straks zo makkelijk niet vallen.
- I zijn de IDEALEN waarna zij trachtte steeds te streven.
- J dat zijn de jaren, de beste van haar leven,
waarin zij het spel van verkennen met ons speelde,
En al het lief en leed standvastig met ons deelde.
- K is het KNAPPEN van het kampvuur bij nacht
a's het gekakel tot stilte is gebracht
en we ademloos luisteren hoe Veedim vol vuur
ons vertelt van menig beleefd avontuur.
- L is de liefelijke LENTE in Kennemerland
waar de bollen bloeien aan de duinenrand,
waar we levendig leuten, soms lamenteren
en over Gilde-kwesties debatteren.
- M is het MOREEL, en mocht het soms dalen,
dan gaan we bij Veedim levensmoed halen.
Zij laat ons de dingen van boven beschouwen,
niet stil staan, maar voortgaan, de handen uit de mouwen.
- N is het begin van Nergens, Niemand, Nooit en Nee
In Veedims vocabulaire komen ze nauwelijks voor, deze woorden.
- O Bij O behoren Opgewektheid en Optimisme, beter passend bij onze
[opperste p.v.,
Voor deze eigenschappen is ze dan ook bekend in alle oorden.
- P is de PRESIDENTE van de padvinderij
prettig, plezierig en pittig vervulde Veedim deze functie, vinden wij,
en als zodanig nam ze aan het padvindstersspel deel
en deed voor p.v.'s, pioniers en p.c.'s heel veel.
- Q is Quo Vadis? Langs weg of langs brug?
U komt toch in Haarlem nog dikwijls terug?
- R dat is RUSTLOOS-uw werk en uw strijd,
wij zullen 't onthouden, wij blijven bereid.
- S zijn de SPELREGELS, nuttig maar zwaar, waaraan we ons houden al
[menig jaar.
- Nooit zou 't gebeuren dat Veedim iets goed vond
Wanneer het niet zo in de Spelregels stond.
- T is de TROUW die zij 't Gilde bewees
door 20 jaar ons haar leiding te geven.
't Zal wel eens moeilijk en zwaar zijn gegaan
Toch heeft ze steeds van haar kracht ons gegeven.
- U zijn de UREN van dagen en jaren
gewijd aan het werk voor de padvinderij,
en óók het uur dat we moeten ervaren:
zelfs Veedims leiding gaat nu eenmaal voorbij.
- V dat is VEEDIM, een voorbeeld voor allen
U zult dat steeds blijven al gaat U heen.
Nooit zal het Gilde U kunnen vergeten,
Een tweede als Veedim bestaat er geen.
- W is de WERELDBOND met al wat daar bij komt,
waarvoor Veedim zich steeds heeft geïnteresseerd.
Zij zag het belang van het wijde contact, en
Ook hier heeft het Gilde veel van haar geleerd.
- X is de toekomst, die nog onbekend is
maar zonnig en vrolijk, dat wensen wij haar.
- IJ haar IJVER was groot, zal ze nu wat gaan rusten?
Of vindt ze dat denkbeeld vervelend en naar?
- Z Tenslotte de Z vn de ZANG die wij zingen
Ter eere van Veedim, doe allen mee:
Maar eerst willen wij haar het beste toewensen
En hartelijk danken voor al wat ze dee.

Lente... Het mooie weer is op komst, nog even wachten, dan gaan wij weer kamperen!

Kampeertenten, uitgevoerd van prima witte katoendoek, voor- en achterdeuren met overslag van 20 cm. met drukknopen en bandsluiting, tweedelige geverniste tent- en nokstokken 1,8 en 2 m hoog, 30 mm doorsnede, met koperen binnen- en buitenbussen, koperen kraag met lange gegalvaniseerde pen, ijzeren tentpennen of op verzoek geverniste houten haringen, met hamer, slikrand, rustplankjes onder de stokken, de lengse naden met band versterkt. De tenten van licht doek afgewerkt met koperen halfronde- en ronde ringen voor de scheerlijnen en grondpennen, de tenten van zwaar doek met koperen zeilkousen.

- No. 1 **Dubbeldaks**, 210 cm breed, 400 cm diep, 180 cm middenhoog, 75 cm zijhoog, kwal. A f317,—
 No. 2 **Dubbeldaks**, 210 x 400 x 180 x 80 „ A f319,—
 No. 3 **Dubbeldaks**, 210 x 300 x 180 x 75 „ A f265,—
 No. 4 **Dubbeldaks**, 210 x 300 x 180 x 80 „ A f268,—
 No. 5 **Enkeldaks** (met onderdeuren)
 210 x 400 x 180 x 60 „ B f317,—
 No. 6 **Idem**, zonder onderdeuren „ B f292,—
 No. 7 **Enkeldaks**, (met onderdeuren)
 210 x 300 x 180 x 60 „ A f210,—
 No. 8 **Idem**, „ B f266,—
 No. 9 **Idem**, zonder onderdeuren „ A f186,50
 No. 10 **Idem**, „ B f242,—
 No. 11 **Enkeldaks**, 200 x 200 x 175 x 60 „ A f145,—
 No. 12 **Idem**, „ B f218,—
 No. 13 **Enkeldaks**, 200 x 200 x 175 x 75 „ A f169,—
 No. 14 **Idem**, „ B f220,—

Tentzakken, van prima Amerikaans katoendoek f8,50
 De tekeningen voor de tenten zijn gemaakt door de kampeercommissie. De prijzen zijn iets hoger dan verleden jaar, dit komt omdat de stokken nu van grenenhout zijn, met koperen bussen. (Deze stokken kosten per stuk f5,— meer, dan de stokken van verleden jaar). Het krimprijke katoenen koord is ook duurder, de luifels zijn groter en de gehele afwerking is nog beter verzorgd, de prijs van katoen is ook gestegen.

Wij kunnen indien U dit wenst, ieder model voor U bestellen, dan zullen wij eerst de prijs voor U aanvragen, als U de juiste maten opgeeft.

Vriendelijk verzoeken wij U, de helft van het bedrag bij Uw bestelling vooruit te betalen en bij ontvangst van de tenten direct het resterende op onze rekening te storten. Wij moeten ook al deze tenten contant betalen. De levertijd is in het begin 3 weken, komen er grote bestellingen tegelijk, dan wordt het ongeveer 5 weken. Ook hebben wij weer ontvangen plunjezakken, dezelfde kwaliteit en model en het vorige jaar, nu
 f 7,90
 Waterzakken „ f 5,90
 Wasbakjes „ f 2,45
 Zitlappen „ f 1,20
 Geruite jute strozakken, 194 x 70 cm „ f 4,60
 Geruite jute strozakken, 200 x 80 cm „ f 5,60
 Grondzeilen „ f 7,90

- Stormlantaarns „ f 4,60
 Stormlantaarns „ f 5,90
 3 pannen plus braadpan „ f 14,50
 4 pannen met oren „ f 18,50

De herdruk van het Kabouterspelen boekje is weer in de verkoop „ f 0,60
 De zakagenda zijn weer verlaagd v. f0,80 v. f 0,50
Dit is beslist de laatste keer.

Voor het maken van de ronde-emblemen kunt U nu bij ons bestellen effen blauw katoenen rondjes, hierop kunt U zelf Uw ronde embleem borduren f 0,18
 Deze rondjes zijn besteld op advies van de voorzitter van de Kledingcommissie om meer eenheid in deze emblemen te geven.

- Padvindsterstassen, indanthren geveerd, nu ook met donkere riempjes „ f 8,25
 Leidsterstassen, met donkere riempjes, tussen- vak, indanthren geveerd „ f 8,50
 Relieftegels N.P.G. „ f 1,45

Nu hebben wij goed nieuws voor U. Eindelijk zijn wij er in geslaagd Kampjurken, Blauwe overhemd blouses en Waterpadvindstersblouses te verzorgen, deze zijn alle indanthren geveerd, dus gegarandeerd kleurecht. De juiste modellen zijn aangegeven en goedgekeurd, door de Kledingcommissie en Mevrouw M. J. de Wit-v. d. Stadt van het Waterwerk. Kampjurken van een mooie kwaliteit korenblauwe james in de maten:

38	40	42	44	46
12,75	13,25	13,75	14,25	14,75

Het lijfje in het zelfde gebleven als het oude model, een zes baans rok, met zeer wijde taille en vier zakken zonder plooi, deze ontvangen wij begin Mei, misschien al eerder. Donkerblauwe overhemd blouses (leidstersblouses) van mooie dunne katoenen serge.

38	40	42	44	46
9,25	9,50	9,75	10,—	10,25

Dit is een goed model blouse, waarvan de kraag open en dicht gedragen kan worden, met twee gladde borstzakken. Levertijd begin Mei of eerder. Waterpadvindstersblouses van mooie dunne katoenen serge, in dezelfde kleur korenblauw als de kampjurken, met ritssluiting en twee borstzakken met stolpplooiën.

38	40	42	44
7,90	8,10	8,30	8,50

Levertijd begin Mei of eerder.

Het Wereldspeldje kunt U in de Gilde-Winckel bestellen, de prijs wordt later bekend gemaakt. Hier zit totaal geen winst op, zodoende kunnen de correspondenten hier geen korting op krijgen.

DE GILDEWINCKEL

Koninginnegracht 84, Telefoon 556395, Giro 228935
 Bankier: Amsterdamse Bank N.V.

„DE PADVINDSTER“ verschijnt de 15de van iedere maand. Overnemen van de inhoud, geheel of gedeeltelijk, zonder toestemming van de redactie, is verboden. Redactie (dus alles wat de inhoud van 't blad betreft): J. Stam—Dresselhuys, Straatweg 115, Warnsveld. Administratie (dus alles wat betreft abonnementen, adresverandering, niet ontvangen nummers): Schefferdrukkerij, Wijnstraat 47, Dordrecht.